

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ 'อ ออ ไอย และอัย' สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2559

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอ ไอ และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ 'อ ออ ไอย และอัย' สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2559

ชรัญญา เล็กเจริญศรี. (2559). แบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียน

ชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ระดับชั้นเียร์ 8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้ สระไอ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ที่กำหนด 60/60

ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 90.87/83.33 มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่าแบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศสามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

PRACTICE BOOK FOR SPELLING THAI WORDS USING THE VOWELS ไอ่ ไอ้อู๋ AND อัย
FOR FOREIGN STUDENTS IN YEAR EIGHT OF GARDEN INTERNATIONAL SCHOOL

AN ABSTRACT
BY
CHARANYA LEKCHALOENSRI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

December 2016

Charanya Lekchaloensri. (2016). *Practice Book for Spelling Thai Words Using the Vowels ไอ ไอ ไอย and อัย For Foreign Students in Year Eight at Garden International School*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor:
Assoc. Prof. Rungrudee Plaengsom.

The aim of this research was to create a Practice Book for Spelling Thai Words Using the Vowels ไอ ไอ ไอย and อัย For Foreign Students in Year Eight at Garden International School. The sample consisted of year eight foreign students at Garden International School, Ban Chang, Rayong in the first term of the 2016, academic year. The research tool was a Practice Book for Spelling Thai Words Using the Vowels ไอ ไอ ไอย and อัย for Foreign Students. The data were analyzed by finding efficiency validation of practice book from a set of criteria 60/60

The results of the research indicated that the Practice Book for Spelling Thai Words using the Vowels ไอ ไอ ไอย and อัย for Foreign Students had an efficiency validation of 90.87/83.33, higher than the criteria set. Therefore, the Practice Book for Spelling Thai Words using the Vowels ไอ ไอ ไอย and อัย for Foreign Students can be used efficiently.

สารนิพนธ์

เรื่อง

แบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียน

ชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง

ของ

ชรัญญา เล็กเจริญศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คูทวีกุล)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์ และความกรุณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิษณุกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำในการแก้ไขสารนิพนธ์ทำให้สารนิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร อังศุวิริยะ และ ดร. ลลิตา พลพงษ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้เชี่ยวชาญสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้คำแนะนำชี้แนะข้อบกพร่อง ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดและได้แก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ขอขอบคุณนางสาวอรอุมา เล็กเจริญศรี และนายวิษณุ เล็กเลิศ สำหรับรูปภาพประกอบที่สวยงามซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เครื่องมือในงานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือและให้กำลังใจอยู่เสมอ

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักยิ่ง มารดา และญาติพี่น้องทุกคน ที่ได้สนับสนุนและช่วยเหลือทางด้านการศึกษา ให้กำลังใจด้วยความรักและห่วงใยแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณของท่านทั้งหลาย ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

ชรัญญา เล็กเจริญศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ.....	5
นิยามศัพท์.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.....	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ผลข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	44
สรุปผลการวิจัย.....	44
อภิปราย.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	52
ภาคผนวก ก.....	53
ภาคผนวก ข.....	55
ภาคผนวก ค.....	62
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	122

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	35
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 ด้านเนื้อหา และภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	36
3 แสดงตารางการฝึกการเขียนสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย.....	38
4 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ แบบฝึกที่ 1-5.....	41
5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้ สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ (E2).....	42
6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 ตามเกณฑ์ที่กำหนด (E1/E2 = 60/60).....	43

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว อย่างไรก็ตาม ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดทักษะหนึ่ง แต่เป็นทักษะทางภาษาที่ค่อนข้างยาก เพราะภาษาเขียนใช้ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายแทนคำพูด ถ้าเขียนผิดความหมายก็เปลี่ยนไป การเรียนทักษะการเขียนให้ประสบผลสำเร็จผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนให้มากต้องสังเกตและจดจำ เพื่อจะเขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธีแบบไทย

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งในการเรียนการสอนทักษะการเขียนคือนักเรียนไม่สามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะนักเรียนขาดการสังเกตอีกทั้งขาดความสนใจ และที่สำคัญคือนักเรียนขาดการฝึกที่ถูกวิธี จึงทำให้ใช้คำผิด สะกดการันต์ผิด ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด ใช้อักษรย่อผิด และใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ผิด ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการเขียนผิด ดังที่ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531: 5) กล่าวว่า

“ทักษะในการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดก่อนว่าจะเขียนอย่างไรจึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตนเองที่ต้องการจะถ่ายทอดส่วนผู้อ่านก็จะรับรู้ความคิดของผู้เขียน ด้วยอาศัยสารหรือตัวอักษรที่ผู้เขียนส่งมาถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจความหมายตรงกับประสงค์ของผู้เขียนก็แสดงว่าเกิดปัญหาในการสื่อสาร”

การเขียนไม่เพียงแต่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย แต่ยังเป็นปัญหาของผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนวิชาภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมักมีปัญหาการสะกดคำผิด การเขียนประโยคผิด การใช้ไวยากรณ์ผิด ใช้คำลักษณนามผิดหรือใช้การสะกดการันต์ผิด เพราะผู้เรียนชาวต่างประเทศยังขาดความชำนาญและประสบการณ์ในทักษะการเขียนไทย

ปัจจุบันมีชาวต่างชาติจำนวนมากเดินทางเข้ามาในประเทศไทยด้วยเหตุผลหลายประการ ทั้งเพื่อการประกอบธุรกิจ การศึกษา การท่องเที่ยว เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อการใดก็ตามความสามารถในการใช้ภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นนอกเหนือไปจากภาษาแม่ของตนเพราะจะช่วยให้การติดต่อสื่อสาร ในชีวิตประจำวันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนนานาชาติสวนระยองเป็นโรงเรียนนานาชาติตั้งอยู่ใน ตำบลพลลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2537 มีนักเรียนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติมากถึง 35 เชื้อชาติ ปัจจุบันมีนักเรียนมากกว่า 500 คน แบ่งการเรียนการสอนเป็น 4 ระดับชั้นคือ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดระบบการเรียนการสอนแบบอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอนทั้งหมดควบคู่กับระบบการเรียนการสอนของไทย ในรายวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โดยยึดตามประกาศที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดปี พ.ศ. 2548 คือ นักเรียนต่างชาติให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ 1 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับนักเรียนเกรด 1-8 และเกรด 9-12 กำหนดเป็นวิชาเลือกบังคับ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อการสอน กรณีที่นักเรียนย้ายมาจากต่างประเทศเข้าเรียนในเกรด 9-12 ให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย 1 คาบต่อสัปดาห์อย่างน้อย 2 ปี และกำหนดให้มีกิจกรรมการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยระดับก่อน ประถมศึกษาด้วย สำหรับนักเรียนไทยทุกคนให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยอย่างน้อยสัปดาห์ละ 5 คาบ โดยกำหนดเวลา 1 คาบเท่ากับ 50 นาที ยกเว้นนักเรียนระดับอนุบาลให้เรียน 1 คาบ เท่ากับ 20-30 นาที

การจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้ให้นักเรียนต่างชาติและนักเรียนไทยได้ศึกษา ความเป็นไทย ขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย สำหรับการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นทางโรงเรียนได้ คำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของนักเรียนโดยแบ่งชั้นเรียนตามช่วงชั้นและความสามารถของนักเรียน กล่าวคือ แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มตามระดับความสามารถ คือ กลุ่มที่ 1 เรียกว่า Thai Language นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเทียบเท่ากับนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจัดนักเรียนกลุ่มนี้ว่าเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มที่ 2 เรียกว่า Thai As Additional Language นักเรียนกลุ่มนี้ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยน้อยกว่ากลุ่มที่ 1

ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องจัดเนื้อหาความยากง่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่ม Thai As Additional Language เรียนภาษาไทยได้ช้ากว่านักเรียนใน ระดับเเยอร์ 8 ด้วยกัน เนื่องจากนักเรียนได้รับอิทธิพลของภาษาแม่เพราะผู้ปกครองเป็นชาวต่างประเทศ ที่เพิ่งย้ายมาอยู่ประเทศไทยใช้ภาษาประจำชาติของตนสื่อสารกันในครอบครัวเป็นประจำ ประกอบกับ นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยน้อยเพราะโรงเรียนจัดการเรียนการสอนทุกวิชาเป็น ภาษาอังกฤษ ยกเว้นวิชาภาษาไทยที่นักเรียนจะได้เรียนแค่วันละ 1 คาบ หรือ 50 นาที ด้วยเหตุนี้ ภาษาไทยจึงเป็นเรื่องที่ยากแก่การจดจำและนำไปใช้ ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ ไม่ประสบความสำเร็จ ในการเรียนภาษาไทย

ส่วนของทักษะการเขียนคำไทยของนักเรียนกลุ่ม Thai As Additional Language ผู้วิจัยพบว่า ไวยากรณ์ไทยเรื่องอื่นไม่ค่อยมีปัญหาสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ เช่น การประวิสรรชนีย์ การใช้ รร (หัน) แต่มักพบปัญหาการเขียนคำในภาษาไทยมาก โดยเฉพาะการใช้สระ ไอ ไอย และอัย ไม่ถูกต้อง เนื่องจากสระ ไอ มีรูปการเขียนต่างกันแต่ออกเสียงเหมือนกัน เช่น ไหญ่ เขียนผิดเป็น ไหญ่ ไซ่ เขียนผิดเป็น ไซ่ ประเทศไทย เขียนผิดเป็น ประเทศไท วินัย เขียนผิดเป็น วิโน อีกทั้งกฎเกณฑ์ในใช้ สระ ไอ ไอย และอัย ยังเป็นเรื่องที่ซับซ้อนยากต่อการจดจำ

จากสภาพปัญหาของผู้เรียนชาวต่างประเทศกลุ่ม Thai As Additional Language ที่ขาดความชำนาญด้านทักษะการเขียนภาษาไทยดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องช่วยหาวิธีพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน การแก้ปัญหาจึงควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องตามขั้นตอนเกี่ยวกับการเขียนคำที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย เพื่อนักเรียนกลุ่มนี้จะได้เกิด ความคล่องแคล่วและมีพื้นฐานในการเขียนได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยเล็งเห็นในปัญหาดังกล่าว จึงพยายาม ศึกษาคิดค้นหาวิธีแก้ปัญหาด้วยการสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยให้นักเรียนชาวต่างประเทศกลุ่มนี้สามารถ เขียนคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย ได้ถูกต้อง เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจและช่วยเสริมสร้าง ทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ดังที่อัจฉรา ชิวพันธ์ (2532: 102) ได้กล่าวไว้ว่า “แบบฝึกเป็นสิ่งสร้างขึ้นมา เพื่อเสริมความเข้าใจ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนที่ช่วยให้นักเรียนได้ปฏิบัติและนำเอาความรู้ ไปใช้ได้อย่างแม่นยำถูกต้องและคล่องแคล่ว”

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึก เรื่อง คำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศกลุ่ม Thai As Additional Language โรงเรียนนานาชาติสวนระยองในระดับชั้นเียร์ 8 และหาประสิทธิภาพของแบบฝึก เพื่อช่วยพัฒนาการเขียนคำที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย ในภาษาไทย ให้ถูกต้อง รวมทั้งเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนและเรียนรู้ภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อสร้างแบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบฝึกเรื่อง คำที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย ในภาษาไทยสำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยองซึ่งช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการเขียน และนำไปใช้ในการเรียนภาษาไทยระดับสูงต่อไป นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศเพื่อใช้เป็นแบบฝึกการใช้คำสระ ไอ ไอย และอัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ระดับชั้นเียร์ 8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 39 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ในระดับชั้นเเยียร์ 8 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนที่มีผลคะแนนต่ำกว่า 50 % ในวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เนื้อหาของแบบฝึกที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียนคำในภาษาไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย เนื้อหาของแบบฝึกประกอบด้วยแบบฝึกอ่านและเขียนคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย ในภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ เนื้อหาของแบบฝึกได้มาจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารประกอบการสอนและหนังสือเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ นำมาออกแบบเนื้อหาของแบบเรียนเพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียนคำในภาษาไทยที่ใช้ สระ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนที่เป็นชาวต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึกจำนวน 5 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 คำที่ใช้สระ ไอ

ชุดที่ 2 คำที่ใช้สระ โอ

ชุดที่ 3 คำที่ใช้สระ โอย

ชุดที่ 4 คำที่ใช้สระ อัย

ชุดที่ 5 คำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะที่ 1 กรกฎาคม 2558-กันยายน 2558 วางแผนการเสนอโครงการและศึกษาเอกสารงานวิจัยเพื่อดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 2 ตุลาคม 2558 นำเสนอโครงการวิจัย

ระยะที่ 3 พฤศจิกายน 2558-พฤษภาคม 2559 สร้างแบบฝึกเรื่อง คำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระยะที่ 4 มิถุนายน 2559 เสนอเครื่องมือในการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 5 กรกฎาคม 2559 แก้ไขและปรับปรุงแบบฝึกเรื่อง คำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 6 สิงหาคม 2559 ทดลองใช้แบบฝึกเรื่อง คำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระยะที่ 7 กันยายน-ตุลาคม 2559 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผล

ระยะที่ 8 พฤศจิกายน 2559 นำเสนอผลการวิจัย

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกในครั้งนี้ หาได้จากแบบฝึกการเขียนคำที่มี สระไอ โอ โอย และอัย ในภาษาไทย ที่สร้างขึ้นโดยใช้เกณฑ์ 60/60

เกณฑ์ 60 ตัวแรกหมายถึงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกระหว่างเรียน ได้ถูกต้องร้อยละ 60

เกณฑ์ 60 ตัวหลังหมายถึงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบ หลังการเรียนคำที่มีสระไอ โอ โอย และอัย ได้ถูกต้องร้อยละ 60

นิยามศัพท์

1. ผู้เรียนชาวต่างประเทศ หมายถึง นักเรียนโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง ตำบลพลลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ระดับชั้นเียร์ 8 ในกลุ่ม Thai As Additional Language ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนของโรงเรียน

2. แบบฝึกสะกดคำไทย หมายถึง แบบฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ฝึกนักเรียนกลุ่ม Thai As Additional Language ในระดับเียร์ 8 ที่เป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนของโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง ตำบลพลลา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย

1. เอกสารเกี่ยวข้องกับสระไอ โอ โอย และอัย

1.1 ความหมายของสระ ไอ โอ โอย และอัย

บรรจบ พันธุเมธา (2510: 15) กล่าวไว้ในหนังสือ "ทำไม ในภาษาไทย" ได้อธิบายไว้ว่า ไอ โอ เป็นสระเกิน คือเป็นสระที่มีเสียงซ้ำกับสระที่มีอยู่แล้ว คือ ไอ โอ = อะ + ย ฉะนั้นถึงจะเขียนเป็น ไอ โอ เสียงคงอย่างเดียวกัน แต่ที่กำหนดให้เขียนต่างกัน กล่าวว่า เพราะคำเหล่านั้นมีที่มาต่างกัน รูปศัพท์เดิมออกเสียงคนละอย่างกัน

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2535: 12) ได้อธิบายไว้ในหนังสือ "อ่านเขียนคำไทย" ว่า ไอ โอ เป็นสระเกินเพราะรูปสระใช้เขียนแทนเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะประสมด้วยอยู่แล้วคือ เสียง /อะ/ มี ย สะกด แต่รูปคำและความหมายของคำแตกต่างกันออกไป

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2535: 5) ได้อธิบายไว้ว่า ไอ โอ จัดเป็นสระหนึ่งในภาษาไทย โดยจัดให้อยู่ในกลุ่มของ "สระเกิน" คือ มีเสียงซ้ำกับสระ อะ มีตัว ย สะกด คือ อัย

อุดม วโรตม์สิขิตติ (2535: 75-76) ได้อธิบายไว้ว่า ไอ โอ ไม่จัดเป็นสระใหม่ในภาษาไทยเพราะถือว่าเป็นเสียงที่ลงท้ายด้วย ย ซึ่งนับว่าเป็น พยัญชนะกึ่งสระ หรือ อัฒสระ กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ ไอ โอ คือ อะ + ย เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเสียงสระใหม่

วิจิตร ภาณุพงศ์ (2536: 134-136) ได้อธิบายไว้ว่า ไอ โอ ไม่จัดเป็นสระใหม่ในภาษาไทยเพราะถือว่าเป็นสระที่มีเสียงลงท้ายด้วย ย ซึ่งนับว่าเป็นพยัญชนะกึ่งสระ กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ อะ + ย ฉะนั้นจึงไม่มีเสียงสระใหม่

กำชัย ทองหล่อ (2537: 56) ได้อธิบายไว้ในหนังสือ "หลักภาษาไทย" ว่า ไอ โอ เป็นสระเสียงสั้นในภาษาไทย เรียกชื่อว่า รัสสระ ที่มีตัวสะกดรวมอยู่ คือ อะ + ย

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2537: 49) ได้กล่าวเกี่ยวกับสระ ไอ โอ โอย และอัย ไว้ในหนังสืออ่านเขียนคำไทยว่าเป็นสระที่ออกเสียง /อัย/ มีรูปเขียนอยู่ถึง 4 แบบด้วยกัน คือ ไอ โอ โอ-ย และอัย การมีรูปเขียนถึง 4 แบบเช่นนี้เป็นเครื่องช่วยในการแยกความหมายของคำทำให้มีคำที่มีรูปต่าง ๆ ใช้ในความหมายต่างกันได้มากขึ้นและแสดงถึงที่มาของคำนั้น ๆ อีกด้วย

กาญจนา นาคสกุล (2541)ได้อธิบายไว้ว่า ไอ- ไม่จัดเป็นสระในภาษาไทยเพราะถือเป็นสระที่มีเสียงซ้ำกับสระที่มีอยู่แล้ว คือ ไอ โอ = อะ + ย

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554: 6) ได้กล่าวเกี่ยวกับสระ ไอ โอ โอย และอัย ไว้ว่าเป็นสระที่มีเสียงเดียวกันแต่มีหลายรูป

รสริน ดิษฐบรรจง (2555: 153) อธิบายเกี่ยวกับคำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย ไว้ในหนังสือหลักการอ่านเขียนคำไทย ว่า คำที่ออกเสียง “อัย” ในภาษาไทย มีรูปเขียนทั้งสิ้น 4 รูป ได้แก่ ไอ- ไอ- โอ-ย และอัย โดยมีหลักการเขียนที่แตกต่างกัน

จากคำนิยามที่กล่าวมานั้นสรุปได้ว่ารูปสระไอ โอ โอย และอัย ในภาษาไทยเป็นสระที่มีเสียงซ้ำกับสระที่มีอยู่แล้ว คือ ไอ โอ โอ-ย และอัย = อะ + ย ไม่ถือว่าเป็นสระใหม่ในภาษาไทย กล่าวคือ สระไอ โอ โอ-ย และอัย มีเสียงเหมือนกันแต่รูปต่างกันจึงถูกกำหนดให้เขียนต่างกันเพราะคำมีที่มาและหลักเกณฑ์ในการเขียนต่างกันต่างกัน

1.2 หลักการใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย

โมรี พิเศษกุล และคณะ (2512) ได้กล่าวถึงการใช้สระ ไอ โอ ในอดีตไว้ว่า นักปราชญ์ราชบัณฑิตในสมัยกรุงศรีอยุธยายังคงใช้ทั้งสระไอและโอสืบทอดกันมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ในปัจจุบันนี้ พระศรีมโหสถผู้แต่งหนังสือ จินตามณี สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งรวบรวมคำที่เขียนด้วย สระไอ ไว้ 80 คำ และ สระโอ ไว้ 20 คำ คงจะใส่ชื่อ สระไอ ว่า ไม้มลาย (แผลงมาจาก มาย แปลว่าคลายออกไป) และใส่ชื่อ สระโอ ว่า ไม้ม้วน ตามลำดับ

สมเด็จพระธีรญาณมุนี (2517) กล่าวไว้ในหนังสือ ความรู้ทางภาษาไทยบางประการ ว่าคำที่ผสมด้วยสระไอไม้ม้วนหลายคำในภาษาไทยกลางหรือภาษากรุงเทพฯ ชาวไทยพวน ญไท จะออกเสียงสระเออ เช่น ไก่ ก็ออกเสียงเป็น เกื่อ เค่อ และชาวหลวงพระบางในประเทศลาวซึ่งมีสระไอไม้ม้วนใช้ในภาษาของตนเช่นเดียวกับไทย เรียกไอไม้ม้วนว่า ไม้มก และออกเสียงสระไอไม้ม้วน ก้ำกึ่งในระหว่าง ไอ กับ เออ เช่นคำว่า ใหม่ คล้ายจะออกเสียงว่า ไหม แต่ใช้โคนลิ้นลากเสียงไปทางเหม่อ และมีเสียง ย ติดตามด้วย

กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร (2526: 102) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ รวมบทความเรื่องภาษาไทยและอักษรไทยเกี่ยวกับการเขียนคำที่ใช้สระ ไอ- โอ- ผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ในการใช้ ไอ- โอ- การใช้ ไอ- ไม้ม้วนเฉพาะคำไทย 20 คำ เราต้องจดจำให้ได้ว่ามีคำใดบ้างที่ใช้ไม้ม้วน เมื่อจำได้แล้วก็ยังมีปัญหาอีกว่า คำที่มีเสียงซ้ำกัน เช่น ไอ-โย เมื่อไรจะเขียน ไอ- หรือ ไอ- เช่นนี้ผู้ใช้ภาษาต้องสังเกตความแตกต่างของความหมายด้วย วิธีแก้ไขไม่ให้เขียนคำเหล่านี้ผิด คือ ต้องจำหลักเกณฑ์

ในการเขียน การที่จะจำหลักเกณฑ์ได้นั้นไม่ใช่ของง่าย ต้องฝึกทบทวนกฎอยู่เสมอ นอกจากนี้กฎต่าง ๆ มักจะมีข้อยกเว้น ทำให้ยากที่จะจำได้และเกิดความสับสนได้ง่าย ผู้ใช้ภาษาต้องฝึกฝนด้วยการเปิดพจนานุกรมดูคำทุกคำที่ไม่แน่ใจว่าจะเขียนได้ถูกต้องและจดจำได้ว่าเขียนอย่างไร หรือเมื่ออ่านข้อความใด ๆ แล้วมีข้อสงสัยเรื่องตัวสะกด ก็ควรจะสอบทานกับพจนานุกรม ส่วนคำที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรม ก็ต้องถามผู้รู้ จาการเขียนที่ถูกต้องเอาไว้และใช้ตาม

บรรจบ พันธุเมธา (2527: 15-16) ได้กล่าวถึงหลักการใช้สระ ไ อ ไว้ในหนังสือ “ทำไม ในภาษา” ไว้ว่า ไ นั้นมีไว้สำหรับเขียนคำเพียง 20 คำ เท่านั้น คือ ไ่ ใจ ให้ ใน ใหม่ ไส ใคร ไคร่ ไย ไค ใช้ ไหล ไส่ สะไ้ ไ้ ได้ ไหญ่ ไช้ ไกล่ ไบ น่าคิดว่า ดั้งเดิมคำเหล่านี้คงออกเสียงต่างกับเสียง ไ แต่ในปัจจุบัน เสียงไม่แตกต่างกันเลย บ้างว่าคงเป็นเพราะเสียงสั้นยาวต่างกัน เสียง ไ ควรจะสั้นกว่า ไ แต่ ใจ กับ ใจ ในกับ ไน เสียงสั้นยาวไม่ต่างกันเลย ส่วน ไ นั้นมีไว้เขียนคำไทยอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ ไกล ไบ ไหน ไหว ฯลฯ แต่ก็ยังมีคำสันสกฤตหรือ ภาษาอื่น ๆ อีกมาก ที่เขียนด้วย ไ เช่น ไศล (ส.) ไกร (เขมร) ฯลฯ

ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ (2537: 49-54) ได้กล่าวถึงหลักการใช้สระ ไ อ ไอ และอัย ไว้ดังนี้

คำที่เขียนด้วยสระไ (ไม้้วน) เป็นคำไทยแท้ ในภาษาไทยเรามีอยู่ประมาณ 20 คำ ดังต่อไปนี้ คือ ไกล่ ใคร ใคร่ ใจ ไช้ ใจ ไค ไ้ ใน ไบ ไ้ ไ่ ไย สะไ้ ไส ไส่ ให้ ไหญ่ ใหม่ ไหลหลง

คำที่เขียนด้วยสระไ (ไม้ลาย) มีหลักการเขียนสำคัญ 3 ประการคือ

1. ใช้กับคำไทยทุกคำที่ออกเสียง /อัย/ นอกเหนือจากคำที่สระใช้ไม้้วน เช่น ไก่ ไกล ไช้ ไ้ ตะไคร้ ขอนไช้ ไป ว่องไว ฟืนไฟ เป็นต้น

2. คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ซึ่งรูปคำเดิมใช้ ไ (ไม้ลาย) ให้เขียนใช้ ไ ตามรูปเดิม เช่น

ไวชยนต์ - ไพบยน์

ไอศวรย์ - ไอศวรรย์

ไอราวณ - ไอราวณ

คำภาษาบาลีและสันสกฤต ที่รูปคำเดิมเป็นเสียงสระ อี อี และ เอ แล้วแปลงเป็นเสียง /อัย/ ในภาษาไทย ให้เขียนใช้ ไ (ไม้ลาย) เช่น

เกลาส - ไกรลาส

ตรี - ไตร

รวี - รำไพ

วิจิตร - พิจิตร ไพจิตร

วิศาล - ไพศาล

3. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศทุกคำ ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน เขมร มอญ พม่า หรือ ภาษาชาติตะวันตกหรือภาษาใด ๆ เมื่อเขียนเป็นคำไทยให้ใช้สระ ไอ (ไม่มลาย) เช่น

สไบ ไพร บรูไน ไชงอน หัวไซเท้า อะไหล่ แอสฟิริน ซามูไร

หลักการใช้ ไอย (ไม่มลายมี ย ตาม)

มีหลักการใช้ดังต่อไปนี้คือ

1. คำไทยที่ยืมมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ซึ่งมีรูปเดิม เอยฺย (ย สะกด และ ย ตาม) เมื่อเป็นคำในภาษาไทยเปลี่ยนเป็นเสียง /อัย/ เขียนด้วย ไ (ไม่มลาย) มี ย ตาม เช่น

ภฺวเนยฺย - ภฺวาไนย

เทยฺยทาน - ไทยทาน

เชยฺย - ไชย

เสยฺยศาสตร์ - ไสยศาสตร์

2. คำสันสกฤตบางคำ รูปเดิมเขียนเป็น เอย (เอ - ยะ) เมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย เราแผลง เสียง /เอ/ เป็น /ไ/ เขียนรูปคำเป็น ไอย อยู่บ้าง เช่น

ภาคิเนย เป็น ภาคิไนย

อุปเมย เป็น อุปไมย

3. คำบางคำที่มีได้รูปคำมาจาก เอยฺย หรือ เอย (เอ - ยะ) ดังกล่าว แต่เราเขียน เสียง /ไ/ โดยใช้รูป ไอย โดยความนิยมและเคยชินกันแล้ว เช่น คำว่า

ไทย เดิมใช้ ไท ต่อมาเขียนเป็น ไทย

ไอยรา มาจากคำ ไอรฺวณฺ ของภาษาสันสกฤต เดิมใช้ว่า ไอรฺวณฺ ต่อมาผู้ตัด เสียงคำเป็น ไอรฺวา และแทรกเสียง /ย/ ใช้ในคำประพันธ์เป็น ไอยรา

หลักการใช้ อัย (เสียง อะ มี ย สะกด)

การเขียนรูป อัย นี้ เป็นการเขียนรูปคำที่นำมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ซึ่งรูป คำเดิมเป็นคำที่ออกเสียง /อะ/ แล้วมี ย ตามหลัง หรือมาจากเสียง /อะ - ยะ/ เมื่อใช้ในภาษาไทยเรา ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น

ชย - ชัย

วย - วัย

สมย - สมัย

อาศย - อาศัย

อาลย - อาลัย

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539: 45-46) ได้กล่าวถึงวิธีการใช้สระโ อ โอย และอัย ไว้ดังนี้

สระโและโอ มีเสียงพ้องกับ อัย แม่เอย ใช้ต่างกัน 4 อย่างดังนี้

1. ไม้้วน มีแบบกำหนดใช้ 20 คำ คือ ไก่ ไคร ไคร่ ใจ ไซ้ ไซ้ ไค ไค้ ไน ไบ ไบ้ ฝไ โย สะไ้ ไส ไส้ ให้ ไหญ่ ไหม่ ไหล

2. ไม้มลายพ้อง ใช้ในคำไทยทั้งหมดนอกจากไม้้วน 20 คำ และใช้คำที่มาจากสระ อี อี เอ และโอในภาษาบาลีสันสกฤต เช่น ไพหาร โอศวรรย์ ไกลาส ไกรสร ไพฑูรย์ ไตรรัตน์ ฯลฯ

3. ไม้มลายมีตัว ย ใช้ในบางคำที่มาจากสระ เอ ย สะกด และ ย ตาม (เอย) ในภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น อสงเขย เป็น อสงไขย, ญะยธมม เป็น ญะยธรรม เทยทาน เป็น ไทยทาน ฯลฯ

4. อัย แม่เอย ใช้ในคำที่มาจากบาลีและสันสกฤตที่มีสระอะและ ย ตามหลัง เช่น ขย เป็น ขัย, วิญจย เป็น วิญจัย ขย เป็น ขัย, อาศย เป็น อาศัย ฯลฯ ถ้ามี ย ซ้อนกัน 2 ตัว ก็ควรเรียงกันทั้งคู่เพื่อไม่ให้ปนกับ ย ตัวเดียว เช่น อัยยกา ควรเขียน อัยยกา, อัยยิกา (แต่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เขียนว่า อัยกา) ดังนี้ เป็นต้น

รสริน ดิษฐบรรจง (2555: 153-156) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การใช้สระโ โ อ โอย และอัย ไว้ดังนี้

1. หลักการใช้ โ- (ไม้้วน)

การใช้ โ- (ไม้้วน) มีใช้ในภาษาไทย 20 คำ ได้แก่ ไก่ ไคร ไคร่ ใจ ไซ้ ไซ้ ไค ไค้ ไน ไบ ไบ้ ฝไ โย สะไ้ ไส ไส้ ให้ ไหญ่ ไหม่ ไหล

2. หลักการใช้ โ- (ไม้มลาย)

2.1 ใช้เขียนคำไทยแท้ที่ออกเสียง “อัย” เช่น อะไร ไม้ ไป ไร่ ไหน โย ทำไม ไก่อ

2.2 ใช้เขียนคำภาษาบาลี-สันสกฤต ที่รูปเดิมเป็น อี อี หรือ เอ แล้วแผลงเป็น

โ ใน ภาษาไทย เช่น

ศิลา แผลงเป็น ไสล

วิหาร แผลงเป็น ไพหาร

เตภูมิ แผลงเป็น ไตรภูมิ

2.3 ใช้เขียนคำภาษาสันสกฤต ที่รูปเดิมใช้ โ- (ไม้มลาย) เช่น

ไมตรี อ่านว่า ไม – ตรี

ไสล อ่านว่า สะ – ไหล

ไวษณพ อ่านว่า ไว – สะ – นบ

2.4 ใช้เขียนคำยืมภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ไฟแนนซ์ มอเตอร์ไซด์ ไพร
กอร์ไกร ไหลล่า ได้ก่ง ไช่งอน

3. หลักการใช้ ไ-ย

3.1 เขียนคำที่ออกเสียง “ไอย” เช่น ไมยราบ ไทย ไอยคุปต์

3.2 ใช้เขียนคำยืมภาษาบาลี-สันสกฤต ที่รูปศัพท์เดิมเป็น เอยย (ย เป็นตัวสะกด
และ ย เป็นตัวตาม) แล้วแผลงเป็น ไอย เช่น

อธิปไตยย แผลงเป็น อธิปไตย

อสงเขยย แผลงเป็น อสงไขย

อาชาเนยย แผลงเป็น อาชาไนย

4. หลักการใช้ อัย

ใช้เขียนคำยืมภาษาบาลี-สันสกฤตที่คำเดิมออกเสียงว่า อะ-ยะ เมื่อไทยรับมา
ใช้ลดเสียงพยัญชนะสุดท้ายคือ ย เป็นตัวสะกด เช่น

วิจัย เปลี่ยนเป็น วิจัย

วินัย เปลี่ยนเป็น วินัย

วินิจจย เปลี่ยนเป็น วินิจจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระโ อ ไอย และอัย สรุปได้ว่ามูลเหตุของการสะกดคำ
ที่ใช้สระ โ อ ไอย และอัยมีสาเหตุมาจากการขาดประสบการณ์ทางด้านการเขียนและ จำหลักเกณฑ์
ทางด้านการเขียนไม่ได้จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องทางด้านการเขียน

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542: 303-305) ได้กล่าวถึงหลักการใช้สระ สระโ อ ไอย
และอัย ไว้ในหนังสือหลักภาษาไทย ดังนี้

โ ใช้กับคำที่เรานำมาจากภาษาไทยถิ่น เช่น ไทยดำ ไทยขาว ไทยคำตี้ พูไทย
ไทยในรัฐฉาน ซึ่งเขาออกเสียงเป็น เออ-อ แต่เราออกเสียงให้เหมือนภาษาไทยถิ่นไม่ได้ เราฟังดูจับได้ว่า
คล้าย ๆ เสียงโของเรอ ดังนั้นเราจึงคิดรูปสระขึ้นใหม่ให้ใกล้เคียงกับ โ แต่ไม่ให้เหมือนกัน
จึงคิด ไ (ไม่ม้วน) ขึ้น แต่คำไทยที่เราเขียน สระโ เขาไม่ได้ออกเสียงเป็น เออ-อ เช่น ไช เขาออกเสียงเป็น ไค
แต่หมายถึงชีโคล ไหม้อ ออกเสียง ไหม้ คำที่เขาออกเสียงเป็น เออ-อ ซึ่งมีอยู่ 20 คำ ที่เราใช้ โ คือ

“ใส่ใจให้ ทานนี้

นอกใน มี และ ใหม่ใส

ใครใคร่ และ ยอง โย

อัน ไตใช้ ออย่า ไหล หลง

ใส่ กล สะไ้ไ้

ทั้งดำ ได้ และ ไหญ่ ยง

ใกล้ โป และ ไช่ จง

ใช้ให้คงคำบังคับ”

1. ใช้คำไทยแทนทุกคำ เช่น โฟ โฟ โถ ไป โกล ใจ โร ไล ไหล ไว ไต่ ไช ไว
2. ใช้กับคำที่มาจากภาษาสันสกฤต ซึ่งเดิมใช้ ไอ อยู่แล้ว ใช้ไอ เช่น ไสไล ไหรณ

ไพบลีย์ ไชยวรรย์

3. คำที่มาจากบาลีสันสกฤตที่แผลงมาจาก อี อี้ เอ ใช้ใด เช่น ไวกุณย์ แผลงมาจาก เววจน ไปศาล แผลงมาจาก ปีสาล จำไพ แผลงมาจาก ภิไตร แผลงมาจาก ตีรี

4. คำที่มาจากภาษาเขมรใช้ ไ่ หมด เช่น ไ่ โกง ไ่ ไซ ไ่ ไล ไ่ หน ไ่ ใด

5. คำที่มาจากภาษาอื่นๆ ใช้ ไอ่หมัด เช่น ไมล์ กงไฉ่ ไพร์มา อะไหล่ เจียร์โน

อัย ถ้าคำเดิมเป็นเสียง อี หรือ อย ไทยใช้ อัย เช่น

ឧប ប្រែ ឌី

ภาย เป็นภ้าย

ปुरुศุรย เป็น ปราศัย

อดีตสย เป็น อดีตสย

โดย ถ้าค่าเดิมเป็นภาษาบาลี หรือ สันสกฤต ซึ่งรูปเดิมเป็น -ยฺย ใช้ -โย เช่น

อุปเมื่อย เป็น อุปไมย

เทยย เป็น ไทย

นามเคยย เป็น นามไธย

เสียดยาสน เป็น ไสยาสน

วิสันต์ ภูแก้ว (2545: 190-198) ได้อธิบายถึงอิทธิพลของภาษบาลีสันสกฤตที่มีต่อภาษาไทยในด้านการใช้สระ ไอ โอย และอัย โดยปกติคำไทยแท้จะมีสระ ไอ ใช้อยู่เพียง 2 รูป คือ ไอ ไอ เท่านั้น เช่น ไต ใจ ใส ใคร ไป ไหน เป็นต้น แต่เมื่อเรารับเอาคำบาลีสันสกฤตมาใช้ในภาษาไทย ทำให้สระ ไอ เพิ่มมากขึ้นกว่าที่ใช้ดั้งเดิม

วิศิษฐ์ ดวงสงค์ (2547: 54) ได้กล่าวถึงประวัติการใช้ สระไ อ ไว้ในหนังสือวารสาร
 สารภาษาไทย ว่า พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงประดิษฐ์รูปสระ ไ- และ อ- ขึ้นมาใช้เขียนหนังสือ
 เพื่อกำหนดการออกเสียงที่แตกต่างกัน เช่น ไป ไใหญ่ ฯลฯ แต่การออกเสียงจริง ๆ ในสมัยนั้นจะเป็น
 อย่างไรยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาท่านใดยืนยันได้ชัดเจน ชวนให้ผู้เขียนเชื่อว่าการออกเสียงสระไ
 และ อ ที่แตกต่างกันนี้ คงจะมีอยู่ในกลุ่มสังคมชาวกรุงสุโขทัยซึ่งเป็นเจ้าของศูนย์การปกครองและ
 กลุ่มสังคมย่อยที่มีเชื้อสายและภาษาเดียวกันกับกลุ่มชาวสุโขทัยเท่านั้น ครั้นมาถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา
 เป็น ราชธานี การเขียนหนังสือไทยที่มีรูปสระ ไ- และ อ- ก็คงยังใช้ตามพ่อขุนรามคำแหงมหาราชอยู่
 แต่กลุ่มสังคมชาวกรุงศรีอยุธยาน่าจะออกเสียงสระไ และ อ เป็น อัย กันหมดแล้ว

จากหลักการใช้สระ ไอ ไอ ไอย และอัย สรุปได้ว่า

1. คำที่เขียนด้วย สระไอ (ไม้มีว่น) เป็นคำไทยแท้ ในภาษาไทยเรามีอยู่ ๒๐ คำคือ
ใกล้ ไคร ไคร่ ใจ ไข่ ไข่โต ใต้ ใน ใบ ใบ้ ฝู่ โย สะไข่ ไส้ ไส้ให้ ใหญ่ ใหม่ ไหลหลง

2. การเขียนคำที่ใช้สระโ (ไม้มลาย) ในการเขียนคำภาษาไทยในปัจจุบัน มีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ 1.คำไทยทุกคำที่ออกเสียง / อัย / นอกเหนือจากคำที่ใช้ไม้้วน 2. คำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤต ซึ่งรูปคำเดิมใช้สระโ (ไม้มลาย) 3.คำที่มาจากภาษาต่างประเทศทุกคำ ไม่ว่าจะเป็น ภาษาจีน เขมร มอญ พม่า หรือชาติตะวันตก

3. การเขียนคำที่ใช้สระ ไ-ย คำไทยที่ยืมมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ซึ่งมีรูปเดิม เอยย (เอย - ยะ), เอย (เอย-ยะ) แผลงเสียง เอ เป็น ไอ และคำบางคำไม่ได้รูปคำมาจาก เอยย หรือ เอย แต่เขียนเสียง / อัย / โดยใช้รูป ไอย โดยความนิยม

1.3 สาเหตุการเขียนสะกดคำที่ใช้สระ ไอ ไอย และอัย ผิด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524: 65) ได้กำหนดลักษณะของคำที่เด็กเขียน สะกดยากไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์ เช่น พฤษภตติ ตะลึง พรึงเพริด เป็นต้น
2. คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น สะอาด สะดวก สบาย ประณีต เป็นต้น
3. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงการออกเสียง เช่น เหล้า ล่อกล่อก เอิกเยื่อ เป็นต้น
4. คำที่ใช้ ไ-, ใ-, -ย, -ม, เช่น จาระไน อัยการอัมพาต เป็นต้น
5. คำที่สระประสม เช่น เดียว เหมือน เพื่อน เป็นต้น
6. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น ประโยชน์พิสุจน์ปราชญ์ เป็นต้น
7. คำพ้องเสียงเช่น หน้า-น้ำ, โจทย์ – โจทก์ เป็นต้น
8. คำที่ใช้สระลดรูป หรือ เปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด เช่น ขวน พบ พิศดาร เป็นต้น
9. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น รูป โทะส กิเลส เป็นต้น
10. คำที่มีอักษรนำ เช่น ขนม ตลาดถนน เป็นต้น
11. คำที่มี ห นำและ อ นำ เช่น หย่า ออย่า หลาย อยาก เป็นต้น
12. การใช้ ร ล ว ควบกล้ำ เช่น กล้วย มะพร้าว ความ เป็นต้น
13. คำที่ใช้ รร (ร หัน) เช่น บรรทัด อุปสรรค กรรม เป็นต้น
14. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม เช่น ความสุข เวทมนตร์ ซื่อสัตย์ เป็นต้น
15. คำราชาศัพท์ เช่น เชษฐา เฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น
16. คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เช่น บทมอลย์ จัณทาล

อาธรรม์

17. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น ไนลอน फिल्म แอลกอฮอล์ เป็นต้น
18. คำพิเศษและคำที่มีกฎยกเว้น เช่น ขาดิจจริง สัปดาหส์งเกต ศีรษะ เป็นต้น

กรรณิการ์ พวงเกษม (2532: 2) ได้ศึกษากล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องจากการเขียน สะกดผิดไว้ในหนังสือปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาว่ามีรูปแบบในการเขียน สะกดผิดดังนี้

1. เขียนสะกดผิดที่พยัญชนะ
2. การคัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสะกดคำผิด การเขียนเสียงสั้นยาวสลับกัน เขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ สระประสมเขียนผิด
3. ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง
4. ใช้ตัวสะกดผิดที่ เขียนคำมาจากภาษาอื่นผิดโดยแทนเสียงสั้นลงหรือยืดยาวออก เขียนคำที่ใช้ ร ล ว ควบก้ำผิด เขียนผิดที่สระ ไอ โอ โอย และอัย

ดุสิตพร ขำนิโรคศาสตร์ (2527: 101) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนผิด 8 ประการไว้ในรวมบทความเรื่องภาษาและอักษรไทย ดังนี้

1. คำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายและเขียนต่างกัน เช่น ขึ้น - ขึ้น, ขึ้น - ขึ้นท์
2. คำที่ออกเสียงต่างกันเล็กน้อยและมีความแตกต่างกันไม่มากนัก เช่น รวด - ลวด
3. ไม่รู้หลักการในการเขียน เช่น การประวิสรรชนีย์ การใช้ ใ-ใ
4. ใช้แนวเทียบผิด เช่น อนุญาต (มักเขียนผิดเป็น อนุญาต เพราะเทียบกับคำว่า ญาติ)
5. ติดรูปคำเดิมของคำบางคำ ในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ในการเขียนให้ผิดไปจากเดิม เช่น เบียดเบียน เดิม เบียดเบียน
6. คำบางคำมีความหมายและออกเสียงเหมือนกัน แต่ใช้ต่างกัน เช่น ศูนย์ - ศูนย์
7. คำบางคำเขียนมากกว่า 1 รูป เช่น ยนต์ - ยนต์

สนิท ตั้งทวี (2528: 42-43) ได้สรุปข้อบกพร่องด้านเขียนสะกดคำไว้ในหนังสือความรู้ทักษะทางภาษาดังนี้

1. ใช้พยัญชนะผิด เช่น
 - ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้นแทน ล ได้แก่ ศิราแลง ชะลุด ฯลฯ
 - ใช้ ล เป็นพยัญชนะ ร ได้แก่ กระตือลื้อล้น เล้าอารมณ์ ฯลฯ
 - ใช้ ข เป็นพยัญชนะสะกดแทน ก ได้แก่ ผาสุก ประดับมุข ฯลฯ
 - ใช้ ฎ เป็นพยัญชนะตัวสะกดแทน ฏ ได้แก่ ปรากฎ วัฏจักร ฯลฯ
2. ใช้สระผิด เช่น ไหม ทำไม หลงไหล ประณีต มาตรการ อนุสาวรีย์ ฯลฯ
3. ใช้วรรณยุกต์ผิด เช่น ไนต์คลับ พ็อกเก็ตบุ๊ก เจี้ยวจ้าว
4. ใช้ตัวการันต์ผิด เช่น แผนการ มาตรการณณ์ เมด็จการณณ์ สังวร ไครงการ ฉันท์ ฟอลูก สุขุมวิทย์ อย่างวิเศษณณ์ ฯลฯ

จากสาเหตุการเขียนสะกดคำที่ใช้สระ โอ โอ โอย และอัย ผิดสรุปได้ว่า ผู้เรียนมักเขียนสะกดคำที่ใช้สระ โอ โอ โอย และอัย ไม่ถูกต้อง เนื่องจากเป็นคำที่เขียนสะกดยากเพราะเป็นสระที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างรูปกันและผู้เรียนไม่รู้หลักในการเขียน ดังนั้น จึงทำให้ผู้เรียนเขียนคำที่ใช้สระ โอ โอ โอย และอัย ผิด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระ โอ โอ โอย และอัย

มีงานวิจัยหลายเรื่องได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศในการศึกษาค้นคว้าในที่จะเน้นไปในเรื่องข้อผิดพลาดในการใช้สระ โอ โอ โอย และอัย

สุนันทา โสรัจจ์ (2528: 49-51) ได้ศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่องการเขียนสะกดการันต์ ผิด ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยการใช้แบบทดสอบแบบปรนัยวัดความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์จากนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จากคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกวิทยาเขต จำนวน 822 คน พบความผิดพลาดจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ผิดที่เขียนตามการออกเสียง ตัวสะกด การหดหรือยืดเสียง การใช้ โอ โอ อัย โอย จำหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการเขียนไม่ได้ การใช้ ร ล ตัวการันต์ การประวิสรรชนีย์ การใช้วรรณยุกต์ และพยัญชนะต้น ส่วนสาเหตุของการเขียนสะกดการันต์ผิด เรียงจากมากไปหาน้อย คือ เขียนตามการออกเสียง เขียนตามที่เคยเห็น จำตัวการันต์ไม่ได้ ไม่ทราบความหมายของคำที่เขียน จำหลักการผันวรรณยุกต์ไม่ได้ ตัวสะกดมีเสียงซ้ำกันมาก ไม่ใช่หลักเกณฑ์ในการเขียน เขียนทับกับคำที่คุ้นเคย จำหลักการใช้ โอ โอ อัย โอย ไม่ได้และพยัญชนะต้นของคำมีเสียงซ้ำกันมาก

สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2545: 141) ได้กล่าวถึง ปัญหาการสอนเขียนเมื่อผู้เรียนได้ฝึกหัดอ่านจนค่อนข้างแม่นยำและได้เขียนคำประโยคสั้น ๆ มาได้ระดับหนึ่งแล้ว ปัญหาที่พบบ่อยในงานเขียนของผู้เรียนระดับเบื้องต้นมี 3 ประการ คือ

ประการแรก การเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากภาษาไทยมีวิธีการเขียนได้หลายอย่างแม้จะออกเสียงแบบเดียวกัน เช่น โน นัย และโน ใจ ใจ และ จัย สะ- ข้า - คำ นอกจากนี้สระสั้นยาว เสียง จ - ช - ด - ต - ท - ก - ค ฯลฯ เหล่านี้จะมาปรากฏให้เห็นบ่อยมากหากผู้เรียนไม่แม่นยำเรื่องเสียงและการสะกดคำ ทางแก้คือต้องทำบัตรคำให้อ่าน ฝึกเขียนตามคำบอกให้มากเพื่อให้มีประสบการณ์ทางภาษาสูงขึ้น และมีการบ้านให้ทำทุกวันเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเขียน

ประการที่สองคือ การเลือกคำไม่เหมาะสมอันเนื่องจากยังไม่เข้าใจความหมายของคำอย่างแท้จริง และมักเลือกคำผิดจากพจนานุกรมในกรณีที่พจนานุกรมมีคำที่มีความหมายมากกว่า 1 ความหมายและมีหลายคำ ลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงพบในผลงานของผู้เรียนระดับเบื้องต้นเท่านั้น แต่จะพบมากในผลงานของผู้เรียนระดับกลางเช่นเดียวกัน

ปัญหาประการที่สามคือ การแทรกแซงของภาษาแม่ในรูปของโครงสร้างระดับไวยากรณ์ เช่น การวางคำขยาย การนำคำขยายไว้หน้าคำหลัก การนำคำนามที่เป็นกรรมไว้หน้ากริยา เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องปกติระยะแรกเพราะผู้เรียนยังคิดเป็นภาษาแม่ และพยายามแปลเป็นภาษาไทย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย ต่อไปหากได้เรียนภาษาไทยมากขึ้น ก็จะทำให้คิดเป็นระบบหลักภาษาไทยได้

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2549) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า นักศึกษาลาวมีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้สระผิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ใช้สระพ้องเสียงแต่ต่างรูป

รูปเขียนในภาษาไทยสามารถเขียนได้หลายแบบ จึงทำให้เกิดการสับสนขึ้นสำหรับนักศึกษาลาวที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเช่น การประวิสรรชนีย์ในคำที่ไม่ควรประ หรือ ไม่ประ-วิสรรชนีย์ในคำที่ควรประด้วยอย่างได้แก่ สบาย สะถานที่ เจริญ เยาวชน สะพาน เพราะฉะนั้น สะดวก กทรวง

ในภาษาไทย คำที่ออกเสียง ไอ สามารถเขียนได้ถึง 4 แบบ คือ ไอ ไอ ไอย และ อัย ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเขียนได้แก่ ร้องให้ โตไว ภาคใต้ ไชยชนะ สไหม มหาวิทยาลัย ของไหม เคื่อนไหว

ในภาษาไทย สระ อะ มี น สะกดนั้นสามารถเขียนได้ 2 แบบ คือใช้ ร หัน หรือ อัน ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเขียนได้แก่ รวงวร บันทีก บันด จันยา

2. ใช้รูปสระผิดไปจากที่ใช้ในภาษาไทย

การใช้สระของภาษาลาวมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทย แต่มีบางจุดที่แตกต่างกัน และในจุดที่ต่างกันนี้เอง ทำให้เกิดความสับสนและเกิดข้อผิดพลาดในด้านการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาวได้

ผู้วิจัยพบในการใช้สระเออ มีตัวสะกดค่อนข้างมาก นักศึกษามักเขียนแบบนี้ เช่น เเดิน เกิน เป็นต้น อีกกรณีหนึ่งคือ การใช้สระเออ แทน สระเอีย เพราะในภาษาลาว สระเอีย จะเขียนคล้ายสระเออ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาลาวมาเขียนภาษาไทยจึงเกิดความสับสนขึ้นได้ เช่น ในการเขียนคำว่า เสียหาย - เสียหาย เบย - เบียร์ อินเคย - อินเดีย

จินตนา พุทธเมตตะ (2552) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในเรื่องการวางรูปสระไม่ถูกตำแหน่งพบมากที่สุดคิดเป็นจำนวนครั้งได้ 53 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 43.44 ข้อบกพร่องรองลงมา คือ การวางทั้งรูปสระและรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกตำแหน่งจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.33 และพบน้อยที่สุดคือ การวางรูปวรรณยุกต์ไม่ถูก

ตำแหน่งจำนวน 32 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 26.23 นอกจากนี้ยังพบว่า มีการเขียนเพิ่มรูปสระ และตัดรูปสระ ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากลักษณะการผสมคำในภาษาไทย ซึ่งสระในภาษาไทยเมื่อมีตัวสะกด รูปสระจะเปลี่ยนแปลงเช่น สระ เอะ เมื่อมีตัวสะกดจะลดรูปวิสรรชนีย์ และเพิ่มไม้ไต่คู้ หรือการใช้สระเกิน คือ อำ ไอ โอ เออ นักศึกษาจะจำไม่ได้ว่าคำใดควรใช้สระเกินตัวใด วิธีการแก้ไข ผู้วิจัยใช้การท่องจำคำประพันธ์การใช้ ไอ ให้นักศึกษาได้จำและเขียน เริ่มจาก

ผู้ใหญ่น้าใหม่	ให้สะกั้ใช้คล้องคอ
ไผ่ใจเออใส่ห่อ	มิหลงไหลใครขออุ
จะใคร่ลงเรือใน	ดูน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยู่ใต้ตั่งเตียง
บ้าไปถือโยยบัว	หุตามัวมาใกล้เคียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบม้วนจำจงดี

ส่วนสระเกินตัวอื่นหากนักศึกษาเขียนคำใดไม่ถูกต้องผู้วิจัยให้แก้ไขใหม่หลาย ๆ ครั้ง และหากผิดซ้ำคำเดิมก็จะเพิ่มจำนวนคำที่แก้ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาใส่ใจและตั้งใจเมื่อจะเขียนสะกดคำใด

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาจีนด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์และการันต์ ผลการวิจัยพบว่า การเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นเดียว นักศึกษาจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน, อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน, อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน, อักษรเสียงและรูปต่างกัน, ปัญหาการใช้แนวเทียบผิด พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ พบการแทรก รูปสระอะ ในพยางค์ต้น, ตัดรูปอักษรนำ, เขียนคำที่ไม่ใช้อักษรนำเป็นแบบอักษรนำ และไม่สามารถจำแนก ห นำ, อ นำ ได้ ส่วนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาจะตัดตัวควบออก, ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และวางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ด้านสระพบการเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว, เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน, ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ โอ โอย อัย, กฎการเขียนสระลดรูป การใช้ บัน และ บรร, การใช้ อำ อัม, เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้น ๆ และใช้ ฤ ฦ ผิด ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียงและสลับตัวสะกดและตัวการันต์ ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์พบการใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด ในด้านการันต์พบการใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดในคำที่ควรใช้, ใช้ตัวการันต์และไม่ทันขนาดผิด และใช้แนวเทียบผิด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสระโ อ โอย และอัย สรุปได้ว่ามูลเหตุของการสะกดคำที่ใช้สระ โ อ โอย และอัยผิดมีสาเหตุมาจากการขาดประสบการณ์ทางด้านการเขียนและจำหลักเกณฑ์ทางด้านการเขียนไม่ได้จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องทางด้านการเขียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษา ที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนชำนาญเพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้มีผู้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

วีณา วิสเพ็ญ (2521: 165) กล่าวว่า การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรืออารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นได้เข้าใจหรือรับรู้ได้ตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน และภาษาที่ใช้้นั้นควรจะสละสลวยมีความไพเราะหรือมีศิลปะด้วย

สมพร มั่นตะสูตร (2526: 149) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะต้องใช้เวลาฝึกฝนมากกว่าทักษะอื่น ๆ จึงจะเกิดผลทั้งการคัดลายมือ การคัดลอกข้อความ การแสดงความคิดเห็น ความรู้ และข้อเท็จจริง ตลอดจนจินตนาการ เพราะการเขียนเป็นศิลปะในการสื่อสาร ความคิด ความรู้ ความเห็น และความรู้สึกไปยังผู้อ่าน ซึ่งต้องอาศัยความสามารถเป็นอย่างมาก ซึ่งจะสามารถสื่อสารความรู้ ความคิดและอารมณ์ต่าง ๆ ให้ถึงผู้รับได้

มัลลิกา ภักดีณรงค์ (2531: 26) ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า คือ ความสามารถในการเขียนคำ เรียงตามพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์รวมทั้งตัวสะกด การันต์ ในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้องและสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

ศรีวิไล พลมณี (2545) ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า คือ การเอา “สาร” หรือความหมายใส่รหัส (encoding) อักษรไทย เพื่อให้เกิดเป็นคำ ประโยค ข้อความ เรียงราว (text) ตามที่ตนประสงค์จะถ่ายทอดไปสู่ผู้อ่านได้อย่างถูกต้อง

เยอร์เบอริค และคนอื่น ๆ (Gerberich; et al. 1962: 294) ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการเขียนคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่าย โอกาสที่บุคคลจะได้รับความสำเร็จในการเขียนจึงแตกต่างกัน

จากความดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สะกดการันต์ในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

1.2 จุดมุ่งหมายในการสอนเขียน

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา (2516: 132) ได้สรุปถึงการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กได้รู้จักเขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้เด็กค้นคว้า และคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ

วรรณ แก้วแพร (2526: 21) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้อง รวดเร็วและสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และการใช้คำได้ถูกต้องขึ้นตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน

สรุปได้ว่า การสอนเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถเขียนคำในระดับต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามช่วงชั้นและวัย

1.3 ความสำคัญในการสอนเขียน

การเขียนนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารความหมายอย่างหนึ่งของมนุษย์ สามารถตรวจสอบได้และคงทนถาวร ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

นภดล จันทรพิชญ (2531: 9) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายนอกทางอารมณ์ของมนุษย์

กรณีการ พวงเกษม (2532: 31) กล่าวว่า การเขียนเป็นวิธีการหนึ่งที่เด็กได้แสดงออกเป็นพัฒนาการทางภาษาอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญเช่นเดียวกับการพูด การเขียนเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาความมีเหตุผลในเด็ก เป็นการแสดงออกซึ่งสุนทรีย์และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก เป็นทางที่จะระบายอารมณ์ เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้มากขึ้นในตนเอง ครูควรต้องแนะนำให้เด็กรู้จักเขียนโดยใช้ความคิด ใช้ประสบการณ์ ความพอใจ ตลอดจนทักษะทางภาษาในระดับของเด็กเอง

วรรณิ โสมประยูร (2537: 140-141) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่าน
6. เป็นเครื่องสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรม หรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคล ให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงความรู้สึกรู้สึก และแนวคิด
10. เป็นการแสดงความคิดความริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 204) การเขียนมีส่วนช่วยให้ผู้เขียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ เสริมสร้างจินตนาการและพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี เนื่องจากผู้เขียนที่ดีต้องเป็นผู้อ่านที่ดีด้วย และยังเป็นผู้หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ หากเรายังค้นคว้ามากเราก็มีข้อมูลที่จะเขียนมาก และผู้เขียนยังต้องฝึกฝนกระบวนการคิดและกระบวนการถ่ายทอดสารอย่างเป็นระบบเพื่อให้ข้อมูล ที่นำเสนอเป็นไปอย่างมีลำดับ ทำความเข้าใจได้ง่าย และนำเสนอประโยชน์ที่ได้จากการเขียนนั้นมาพัฒนาตนเอง

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญ คือ เป็นวิธีการสื่อสารอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนส่งถึงผู้รับ โดยที่การเขียนนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้สึก อารมณ์สุนทรีย์ ความต้องการ ภูมิปัญญา และประสบการณ์ของผู้เขียน การเขียนสามารถเก็บไว้ได้นานและถือเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง

1.4 หลักการสอนเขียนและวิธีการสอนเขียน

การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกออกมาเป็นเครื่องหมายที่สามารถมองเห็นได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2533: 32) ได้นำเสนอวิธีการสอนเขียนไว้ 5 แบบสรุปได้ดังนี้

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ใช้ความดีเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และความสำคัญของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ตัวอย่างเช่น ครูบอกคำที่จะให้เขียน มานี เด็กจะไล่สะกดพร้อมกัน มอ – อา – มา, นอ – อี – นี มานี การสอนเขียนแบบนี้ จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนให้เป็นประโยชน์เพราะเสียงพาไปอย่างกลมกลืนกันดี

2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยคซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ที่เด็กได้เห็นรูปประโยคในคำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปลความหมายเฉพาะของคำเท่านั้น โดยมีวิธีสอนดังนี้ ครูเขียนประโยคแล้ววงเล็บคำใหม่ในบทเรียนดังนี้ ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อน แล้วให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัวแล้วลบในวงเล็บออกเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดแล้วให้นักเรียนอ่านหลังจากนั้นให้นักเรียนคัดลอกข้อความในวงเล็บให้ถูกต้อง

3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูสอน นักเรียนเขียนข้อความบนกระดานดำ หรือแผนภูมิประสบการณ์ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดาน หรือแผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดทีละตัว

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมิด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีการสอนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็วสัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการสอนเขียนที่ใช้กันมาก และยังใช้ได้ดีจนถึงปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ใช้เป็นกิจกรรมในการสอนเขียนสลับกันไปกับแบบอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อการสอนเขียนตามคำบอกจึงเป็นการฝึกสมาธิและการจำจากการฟัง พร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง

ปรีดาวรรณ พรหมดำ (2534: 32) กล่าวว่า การสอนเขียนแบ่งเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ การสอนเขียนให้แก่เด็กเริ่มเขียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน และการสอนเขียนให้แก่เด็กที่มีความพร้อมในการเขียนแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนนำทักษะการเขียนไปใช้ในการเรียนทักษะด้านอื่น ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2535: 132) กล่าวว่าปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการสอนเขียน นักวิชาการหลายคนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าการสอนเขียนจะต้องเริ่มต้นมาจากการสอนอ่านสะกดคำ เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านและสะกดคำได้แล้ว ก็จะสามารถเขียนคำ ประโยค หรือเขียนข้อความต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญ เนื่องจากต้องใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอน โดยการสอนเขียนขั้นพื้นฐานนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการสอนอ่านแล้วจึงสอนเขียน ทักษะการเขียนจำเป็นต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอเพราะจะทำให้จำรูปคำได้และสามารถเขียนคำได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

1.5 หลักการสอนเขียนและวิธีการสอนเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2545: 141) ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคการสอน สรุปได้ว่าเมื่อผู้เรียนได้ฝึกหัดอ่านจนค่อนข้างแม่นยำและได้เขียนคำและประโยคสั้นๆ มาได้ระดับหนึ่งแล้ว ผู้สอนสามารถแนะนำคำที่จำเป็นสำหรับการเขียนได้ เช่น คำเชื่อม เป็นต้น เช่น เมื่อ แล้ว ก็ พอ จน จนกระทั่ง แม้ว่า ฯลฯ เมื่อถึงจุดนี้ผู้เรียนจะมีคำถามถึงปัญหาการใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม ปัญหาหลัก 3 ประการที่พบบ่อยในงานเขียนของผู้เรียนระดับต้น

1. การเขียนสะกดการันต์ที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากภาษาไทยมีวิธีการเขียนได้หลายอย่างแม้จะออกเสียงแบบเดียวกัน เช่น ใน นัย และ ไน ใจ ใจ และ จัย ฆ่า ช้า และ คำ นอกจากนี้สระสั้นยาว เสียง จ – ช ด – ต – ท ก – ค ฯลฯ เหล่านี้จะปรากฏให้เห็นบ่อยมาก หากผู้เรียนไม่แม่นยำเรื่องเสียงและการสะกดคำ วิธีแก้ไขคือต้องทำบัตรคำให้อ่าน ฝึกเขียนตามคำบอกให้มาก เพื่อให้มีประสบการณ์ทางภาษาสูงขึ้น และมีการบ้านให้ทำทุกวันเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในการเขียน

2. การเลือกคำไม่เหมาะสม อันเนื่องมาจากยังไม่เข้าใจความหมายของคำอย่างแท้จริงและมักจะเลือกคำผิดจากพจนานุกรม ในกรณีที่พจนานุกรมมีคำที่ให้ความหมายมากกว่า 1 ความหมายและมีหลายคำ ลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงพบในผลงานของผู้เรียนระดับเบื้องต้นเท่านั้น แต่จะพบมากในผลงานของผู้เรียนระดับกลางเช่นเดียวกัน

3. การแทรกแซงของภาษาแม่ในรูปของโครงสร้างไวยากรณ์ เช่น การวางคำ ขยาย การนำคำขยายไว้หน้าคำหลัก การนำคำนามที่เป็นกรรมไว้หน้ากริยา เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องปกติในระยะแรก เพราะผู้เรียนยังคิดเป็นภาษาแม่ และพยายามแปลเป็นภาษาไทย ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย ต่อไปหากได้เรียนภาษาไทยมากขึ้นก็จะทำให้คิดเป็นระบบหลักภาษาไทยได้

ศรีวิไล พลมณี (2545) ได้กล่าวไว้ในหนังสือพื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับทักษะการสอนเขียนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศ สรุปได้ว่า พื้นฐานที่สำคัญในการเรียนภาษาไทย คือ อักษรไทย ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แต่จะสอนให้จำ

และใช้พื้นฐานเหล่านี้สร้างคำในภาษาไทยขึ้นมาอย่างไร เป็นเรื่องที่ต้องคิดเป็นอันดับแรก ในคำแนะนำของหนังสือทุกเล่มผู้เขียนจึงอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจเสมอว่า อักษรไทยสำคัญอย่างไร การอ่านได้สำคัญต่อการพูดได้ แม้นักศึกษาจะเรียนเพื่อพูด แต่เขาควรเรียน อ่าน เขียน ประกอบเพื่อช่วยการพูดในระยะยาว ผู้ที่หวัง จะท่องจำคำ วลีประโยคได้ตอบ เพื่อเอาชีวิตรอดก็ใช้เพียง phrase book ก็พอซึ่งมีขายเป็นจำนวนมาก แต่คำว่า เรียนภาษาไทย จะขาดพื้นฐานด้านการรู้จักอักษรไทยและการอ่านไม่ได้เลย วิธีการที่ผู้เขียนใช้ คือ การให้เรียนอักษรไทย ทีละน้อย เช่น ทีละกลุ่ม สระทีละ 2-3 สระ โดยจัดแบบฝึกเสริมบทเรียนการฝึกพูด Speaking Thai ไม่ใช่สอนแบบ cat rat bat แบบที่เรียนอ่านอย่างเดียว แต่ผลที่ได้คือ พูดไม่ได้เลย นักศึกษาจึงไม่อยากเรียนอ่านเขียนที่ไร้ประโยชน์แบบนี้ ในขั้นนี้นักศึกษายังไม่ต้องใช้พจนานุกรม แต่อ่านเอาพยางค์แยกแล้วก็รวบได้ให้รู้คำหรือพยางค์นั้นมีส่วนประกอบอะไรบ้างเมื่อส่วนประกอบบางส่วนเปลี่ยนก็ยังพออ่านได้ เมื่ออ่านได้ก็มองเห็นคำพูดที่ใช้พูดนั้นเป็นตัวเป็นตนขึ้น และจำง่ายยิ่งขึ้น (ผู้สอนจะต้องให้อ่านและเขียนเฉพาะคำที่พูดได้แล้วนั่นก็คือ นักศึกษาอ่านพร้อม ๆ กับพูดได้ การใช้พจนานุกรมในเวลารวดเร็วเกินไปไม่เป็นผลดีต่อการเรียนการสอน ประการแรกการเปิดพจนานุกรมยังเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียน เพราะพญัญชนะไทยมีมาก การเรียงลำดับคำมีทั้งเรื่องพญัญชนะควบกล้ำ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ประการที่สองการใช้คำตามความหมายของพจนานุกรมอาจมีปัญหาเมื่อนำมาพูดหรือเขียนอาจเป็นภาษาที่ไม่เป็นที่ยอมรับ เช่น “พวกผมจะสร้างอาหารให้อาจารย์” หรือ “คุณคาโตะยังไม่มีมูลนิธิการศึกษาไทยเพียงพอ” ผู้เขียนได้ให้เทคนิคการสอนอ่าน – เขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองไว้ดังนี้

1. ใช้เวลาให้เร็วที่สุดในการต้องท่องจำ (ไม่ควรนานเกิน 20 ชั่วโมง)
2. ใช้วิธีที่ง่ายและสะดวกต่อผู้เรียนที่สุด (มีผังภูมิเป็นคู่มือ มีการอธิบายกฎที่ง่าย และสั้น)
3. ให้เวลาผู้เรียนไปฝึกข้างนอก (อย่าให้รู้สึกว่ เสียเงินค่าชั่วโมงเรียนและเสียเวลามานั่งวาดหรือคัดลอกในห้องเรียน)
4. ต้องมีสื่อการสอน แบบฝึกที่วางแผนและออกแบบมาอย่างดี
5. เอาใจใส่ตรวจแก้และเข้มงวดพอสมควร แต่อย่าให้ถึงขั้นเป็นการละเลยหรือขู่เข็ญบังคับกันเกินไป ที่สำคัญต้องให้เห็นคุณค่าและมีความสุข ผสมผสานด้วยในกิจกรรมนั้น ๆ
6. ให้เขียนในสิ่งที่เคยได้ยิน เคยเรียนรู้แล้ว และให้อ่านให้พูดในสิ่งที่เขียนขยายออกไปอย่างสัมพันธ์ทักษะ
7. ให้กำลังใจโดยให้พูด ให้ใช้คำที่อ่านและเขียนได้นั้นในบริบทของเรื่องราวที่เขาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หมั่นชมเมื่อผู้เรียนทำข้อผิดพลาดลดลงเพื่อให้เขารับรู้ว่าคุณเห็นพัฒนาการของเขา

โกชัย สาริกบุตร (2554: 93) ได้เสนอแนะวิธีการสอนเขียนจากประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติมาแล้วดังนี้

1. สอนคัดตัวอักษรไทยโดยเรียกชื่อและออกเสียงด้วย เพื่อให้แม่นยำทั้งรูปและเสียงของตัวอักษร
2. สอนเขียนเป็นคำอย่างไม่เคร่งครัดความสวยงามแต่เน้นลีลา เพื่อให้แม่นยำตำแหน่งหน้าที่ของตัวอักษร และแสดงลำดับการเขียนตัวอักษรแต่ละตัวได้
3. สอนเขียนเป็นคำ วลี และประโยคที่มีความหมาย เพื่อฝึกทักษะการเขียนคำ ลำดับคำ การเว้นวรรค และการเขียนข้อความที่มีขนาดยาวขึ้นตามลำดับ
4. สอนเขียนตามหลังการอ่านหรือเขียนพร้อมกับการอ่านออกเสียงและอ่านในใจเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนกับการอ่านคู่กันไป
5. สอนเขียนข้อความตามสถานการณ์ของการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และสอนเขียนตามบทเรียนที่กำหนดให้อ่าน เพื่อยืนยันและเน้นความสัมพันธ์ระหว่างการเขียนการอ่านที่เป็นไปเพื่อสื่อความหมายได้จริง

ฮาคาน ริงบอม (ลัดดา เจริญศิลป์พานิช. 2537: 37; อ้างอิงจาก Hakan, Ringbom. 1987: 71-78) ได้กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมักเกิดจากข้อจำกัดทางภาษาต่างประเทศของผู้เรียน เป็นต้นว่า การรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ การที่มีความรู้ด้านกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษาไม่สมบูรณ์จึงเป็นเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียน นอกจากนี้ความรู้ ของภาษาที่ไม่สมบูรณ์ของผู้เรียนยังเป็นสาเหตุให้เกิดการตั้งกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ผิดพลาด เช่น การนำเอากฎเกณฑ์ในภาษาที่หนึ่งมาใช้ในการเขียนภาษาที่สอง หรือนำกฎเกณฑ์ของสองภาษามารวมกัน

สรุปได้ว่า การสอนเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศนั้นควรให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้เรียนควรมีการฝึกฝนและเลือกในสิ่งที่ตนต้องการ อีกทั้งผู้สอนเองก็มีส่วนสำคัญในการเลือกหนังสือ สื่ออุปกรณ์ และกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนของตนเอง เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด หลักการและวิธีการสอนเขียนวิธีหนึ่งอาจจะใช้ได้ผลดีกับผู้เรียนกลุ่มหนึ่ง แต่อาจจะใช้กับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ไม่ได้ ผู้สอนจึงควรศึกษาหลักการสอน วิธีการสอน และศึกษาภาษาแม่ของผู้เรียนที่เป็นสาเหตุให้เกิดการตั้งกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ผิดพลาด เพื่อประยุกต์ใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนเอง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (2540: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากลวิธีวิธีการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ ได้สรุปงานวิจัยไว้ว่า จากการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึก กลวิธีวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงสถิติและเชิงคุณภาพ ทำการเปรียบเทียบนักศึกษาชั้นปีที่ 1

คณะเทคนิคการแพทย์ 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองได้เรียนเนื้อหาตามหลักสูตรและเพิ่มการฝึกกลวิธีการเรียนควบคู่กันไป ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนเนื้อหาตามหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองใช้กลวิธีการเรียนชนิดต่าง ๆ มากกว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า และมีความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการใช้กลวิธีการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อการฝึกเห็นว่าการพัฒนางานกลวิธีการเรียนเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์อย่างมากต่อกระบวนการเรียนและการพัฒนาความสามารถทางภาษา

จอมบก แช (2543: 54) ได้ศึกษาความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน สรุปได้ว่านักศึกษาเกาหลีมีความบกพร่องด้านการเขียนบางประการ เช่น การสะกดคำ การเขียนประโยค การใช้ภาษา และไวยากรณ์ แม้ว่านักศึกษาในกลุ่มนี้จะมีความสามารถด้านการเขียนสูงกว่าทักษะด้านอื่นก็ตาม

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 แผนกภาษาไทยมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ได้วิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาในเรื่อง ระดับเสียง คำประโยค ความหมายปริเฉท รวมถึงสังคมและวัฒนธรรมด้วย ผลการวิจัยพบว่า เสียงพยัญชนะ เสียงสระ คำสรรพนาม คำลักษณนาม คำทับศัพท์ โครงสร้างประโยค กาล ความหมายของคำ คำเชื่อมและเครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนสังคมและวัฒนธรรมเกาหลีล้วนมีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีทั้งสิ้น ดังนั้นภาษาแม่เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี

วรพงษ์ ไชยฤกษ์ (2548: 74-90) ได้วิจัยเรื่องลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้สรุปงานวิจัยไว้ว่า การเรียนรู้ของชาวตะวันออก จะมีลักษณะเก็บตัว เินอาย และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด รองลงมาคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการสื่อสารสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้ ส่วนชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบเปิดตัว และชอบสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการสื่อสารสัมผัส ที่แสดงว่า ผู้เรียนถนัดใช้ตา ในการรับรู้เช่นกัน กลวิธีการเรียนรู้ของชาวตะวันออกส่วนใหญ่่นำกลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่ใช้การเสริมและทดแทน มาใช้บ่อยมาก โดยที่นำกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ มาใช้เป็นครั้งคราว และนำกลวิธีที่ใช้ความจำมาใช้บ่อย ในขณะที่ชาวตะวันตกนำกลวิธีทางสังคม และกลวิธีที่ใช้แรงเสริม และการทดแทนมาใช้บ่อยมาก รองลงมาคือเลือกใช้กลวิธีที่ใช้อุปญามาใช้บ่อย ส่วนกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจจะเลือกใช้เป็นครั้งคราว

สิระ สมนาม (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนของนักศึกษาชาวจีนพบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักศึกษาที่พบมากที่สุดได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับแต่งประโยครองลงมาได้แก่ ข้อผิดพลาดในระดับคำ นอกจากนี้เป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ และข้อผิดพลาดในระดับความหมาย ตามลำดับ

ทศวรรณ ฦ พิกุล (2551: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือเรียนการอ่าน และการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศเพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการค้นคว้ามี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เรียนจำนวน 10 คน ครูผู้สอนจำนวน 1 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศและด้านหลักสูตรการสอนจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์นักเรียนชาวต่างประเทศ 2) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน 3) แบบประเมินคุณภาพหนังสือ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ หนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศที่สร้างขึ้นมีคุณภาพระดับดีทุกด้าน แต่มีบางส่วนของหนังสือที่ควรได้รับการพัฒนาคือหน้าปก กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์เนื้อหาและแบบฝึกหัด

ฟาน จงบินห์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม โดยศึกษากับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยดานัง ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม คณะภาษาญี่ปุ่น-เกาหลี-ไทย ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทยปีการศึกษา 2551-2552 จำนวน 38 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากเรียงความ 152 ชิ้น พบว่า การเขียนภาษาไทยมีข้อผิดพลาด 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการสะกดการันต์ ในเรื่องพยัญชนะต้น ตัวสะกด สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์
2. ด้านการใช้คำ ในเรื่อง ใช้คำผิดความหมาย ใช้คำผิดไวยากรณ์ ใช้คำฟุ่มเฟือย และใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน
3. การใช้ประโยค ในเรื่องการลำดับคำในประโยคผิด การขาดคำที่จำเป็น การใช้คำเกิน และการใช้สำนวนภาษาแม่
4. ด้านการใช้วรรคตอน ในเรื่องการใช้ย่อหน้า การเว้นวรรคผิด และการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ผิด

กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเขียนผิดอักขรวิธีของนักศึกษาจีน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีของนักศึกษาชาวจีน ด้านพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์และการันต์

ผลการวิจัยพบว่า การเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านพยัญชนะต้นเดี่ยว นักศึกษาจีนมีปัญหาการเขียนอักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงเดียวกัน, อักษรเสียงเดียวกัน ระดับเสียงต่างกัน, อักษรเสียงต่างกัน แต่รูปคล้ายกัน, อักษรเสียงและรูปต่างกัน, ปัญหาการใช้แนวเทียบผิด พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ พบการแทรกอุปสรรค ในพยางค์ต้น, ตักรูปอักษรนำ, เขียนคำไม่ใช่อักษรนำ และ ไม่สามารถจำแนก ห นำ, อ นำ ได้ ส่วนพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบ นักศึกษาจะตัดตัวควบออก, ใช้ตัวควบ ร ล ผิด และวางรูปสระในตำแหน่งอักษรควบผิด รวมทั้งเขียนอักษรควบไม่แท้ผิดเพราะเขียนตามการออกเสียง ด้านสระพบการเขียนสลับกันระหว่างสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว, เขียนสระผิดรูปเพราะยึดตามเสียงที่ได้ยิน, ไม่เข้าใจกฎการใช้ ไอ โอ โอย อัย, กฎการเขียนสระลดรูป เปลี่ยนรูป, การใช้บันและบวร, การใช้ อำ อัม, เขียนคำยืมตามการออกเสียงภาษานั้น ๆ และใช้ ฤ ฦ ผิด ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านตัวสะกด นักศึกษาไม่สามารถจำแนกคำที่มีเสียงสะกดมาตราเดียวกันได้, ใช้เสียงและแนวเทียบผิด, เขียนตามการออกเสียงและสลับตัวสะกดและตัวการันต์ ปัญหาการเขียนคำผิดอักขรวิธีด้านวรรณยุกต์ พบการใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้รูปวรรณยุกต์ในคำที่ควรใช้และใช้รูปวรรณยุกต์ผิด ในด้านการันต์พบการใช้ตัวการันต์และไม่ทันทฆมาตในคำที่ไม่ควรใช้, ไม่ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทฆมาตในคำที่ควรใช้, ใช้ตัวการันต์และไม่ทันทฆมาตผิด และใช้แนวเทียบผิด

สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์ (2553) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2551-2552 ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อบกพร่องในระดับคำ พบนักศึกษาเขียนผิดในลักษณะของการสะกดคำทั้งรูปสระ พยัญชนะต้น พยัญชนะสะกด รูปวรรณยุกต์และผิดในด้านการใช้คำ ทั้งใช้คำผิดความหมาย ผิดระดับและกาลเทศะ ใช้คำเชื่อม คำกริยาช่วย และคำขยายผิด

2. ข้อบกพร่องในระดับประโยค พบนักศึกษาเขียนผิดใน 3 ลักษณะ คือ การเรียงคำเข้าประโยคผิดตำแหน่ง การขาดคำที่จำเป็นในประโยค และการเพิ่มคำที่ไม่จำเป็นในประโยค ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาการเขียนคำผิดผู้วิจัยสรุปไว้ 2 ประเด็น คือ

2.1 ปัญหาการเขียนผิดเพราะออกเสียงผิด ควรแก้ไขด้วยวิธีการออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนถูกต้องร่วมกับการฝึกเขียน

2.2 ปัญหาการเขียนผิดเพราะนักศึกษาไม่เข้าใจลักษณะภาษาไทย ควรแก้ไขโดยการอธิบายวิธีการเขียนคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามลักษณะเฉพาะของภาษาไทยแล้วให้ฝึกใช้คำนั้น ๆ ในการเขียนด้วยบริบทอื่น

ปณิธาน บรรณาธรรม (2555: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนพบว่า มีข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย 4 ด้าน ได้แก่ การสะกดคำ การใช้คำ การผูกประโยค และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน รวม 1151 แห่ง โดยมีข้อผิดพลาดในการสะกดคำ

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.20 ลักษณะที่ผิด คือในเรื่องการเขียนพยัญชนะ การเขียนสระ และการเขียนวรรณยุกต์ รองลงมาคือข้อผิดพลาดในการผูกประโยค คิดเป็นร้อยละ 21.98 ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือการผูกประโยคโดยขาดคำที่จำเป็น การลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง และการผูกประโยคโดยเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น ตามลำดับ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 13.98 ลักษณะที่ผิดมากที่สุดคือ การใช้คำไม่เหมาะสมแก่ความ การใช้คำผิดความหมาย การเขียนคำทับศัพท์เป็นภาษาอังกฤษตามลำดับ ส่วนข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอน พบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.82 สาเหตุที่นักศึกษาจีนเขียนไทยผิดพลาดพบว่ามี 7 ประการ คือ การขาดความรู้เรื่องหลักภาษา รูปพยัญชนะมีความคล้ายคลึงกัน ออกเสียงผิด ยึดแนวเทียบผิด ไม่ทราบความหมายของคำ เคยชินกับหลักไวยากรณ์เดิม และการมีคลังคำจำวนจำกัด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสรุปได้ว่า นักศึกษาชาวต่างประเทศมีทักษะในการเขียนภาษาไทยไม่ค่อยดีเนื่องจากมีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำเพราะเขียนคำจากการจำรูปคำและเขียนผิดอักขระวิธี โดยสาเหตุที่ทำให้สะกดคำผิดคือการขาดความรู้เรื่องหลักภาษา รูปพยัญชนะมีความคล้ายคลึงกัน ออกเสียงผิด ยึดแนวเทียบผิด ไม่ทราบความหมายของคำ เคยชินกับหลักไวยากรณ์เดิม และการมีคลังคำจำวนจำกัด ส่วนข้อมูลในลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน และกลวิธีนำมาใช้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก เพราะจะได้พัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1.1 ความหมายของแบบฝึก

ถวัลย์ มาศจรัส (2546: 163) ได้ให้คำนิยามของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกหมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่ การสรุปคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนของตนเองได้

กิดานัน มะลิทอง (2543: 163) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นสมุดหรือหนังสือที่พิมพ์ขึ้นโดยมีเนื้อหาเป็นแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะหรือทดสอบผู้เรียน อาจมีเนื้อหาในรูปแบบคำถามให้เลือกคำตอบ หรือเป็นต้นแบบ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม โดยอาจมีรูปประกอบเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

เว็บสเตอร์ (Webster. 1979: 640) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง โจทย์ปัญหา หรือ ตัวอย่าง ที่ยกมาจากหนังสือเพื่อนำมาใช้สอน หรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้นหลังจากที่เรียนบทเรียน เช่น การฝึกฝนทักษะคำนวณ การทบทวนไวยากรณ์ เป็นต้น

จากความหมายของแบบฝึกข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา โดยครูผู้สอนสามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากน้อยหรือไม่เพียงใด

1.2 ความสำคัญของแบบฝึก

การเรียนรู้ทางภาษานั้นต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ ซึ่งแบบฝึกจะเป็นตัวช่วยที่ดีที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา ดังที่ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518: 63) ได้กล่าวถึงเรื่องความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้ว แบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จ เพราะการใช้แบบฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยทุ่นเวลาในการสอนกฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

ประยงค์ งามจิตร (2533: 41) ที่ว่า ในการฝึกทักษะจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความเข้าใจ และในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้ว ครูส่วนมากจะใช้แบบฝึกหัดที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน ให้นักเรียนฝึกหัดหลังจากเรียนเสร็จแล้ว แต่หนังสือแบบฝึกหัดบางเล่มมีแบบฝึกหัดเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีเลย จึงเป็นหน้าที่ของครูโดยตรงที่จะต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะเข้าใจมากขึ้น และมีความชำนาญแม่นยำ ในบทเรียนนั้น ๆ จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะจนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังช่วยทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไปแล้วอีกด้วย

1.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

ระเบียบ แสงวงศ์ (2514: 132) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า การให้แบบฝึกหัดแก่นักเรียนนับเป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยในการเรียนการสอนได้ผลดียิ่งขึ้นด้วย ในการเรียนการสอนแคลคูลัส ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนโดยการอธิบายตัวอย่างแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนแคลคูลัสจะขาดการทำแบบฝึกหัดไม่ได้เลย

รชนี ศรีไพรวรรณ (2517: 189) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้นเพราะแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนและทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหา วิธีการสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วยนักเรียนให้เรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย

3. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้

4. ฝึกให้นักเรียนทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ

มอบหมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของแบบฝึกช่วยเสริมสร้างทักษะ ทบทวนความรู้ ทำให้เกิดความชำนาญในเนื้อหาวิชาเหล่านั้นมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยให้ ครูทราบถึงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ช่วยให้ครูได้พัฒนาแบบฝึกได้เหมาะสมกับ ความแตกต่างของแต่ละบุคคลและแบบฝึกยังช่วยลดภาระงานของครู

1.4 ลักษณะแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะ การเรียนรู้ภาษาที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ เพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ และผู้รู้ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

นิตยา ฤทธิโยธิ (2510: 1) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. จะต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัย ระดับ หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมหรือไม่ใช้เวลานาน
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518: 72) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีว่ามีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

เสาวนีย์ แซ่กู่ (2547: 38) ได้กล่าวสรุปถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกที่ดี จะต้องมีความมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะต้องการฝึกทักษะในด้านใด ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของ นักเรียนมีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย เรียงลำดับ ความยากง่าย ใช้เวลาในการฝึกเหมาะสมไม่นานจนเกินไป

ลอเรนซ์ และเฮเดน (Lawrence; & Hayden. 1960: 62-77) เสนอแนะว่าการใช้ภาพที่เป็นสิ่งของหรือที่นักเรียนเคยเห็น เพื่อนำไปสู่พยัญชนะ นอกจากการใช้รูปภาพจะช่วยในการสอนเขียนสะกดคำแล้ว ครูควรใช้ท่ายปัญหาเข้ามาช่วยในการสอนเขียนสะกดคำ เช่น ให้นักเรียนท่ายสิ่งที่ครูบอกลักษณะให้ท่ายปัญหาเกี่ยวกับคำ ความหมายของคำท่ายตัวพยัญชนะและสระต่าง ๆ

เอมเมอร์ล (Emerald. 1964: 133-135) ได้ให้ความเห็นว่าควรแนะนำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยใช้รูปภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีประสบการณ์ในเรื่องความหมายของคำ ดังนั้นแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรจะมีรูปภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ศัพท์พร้อมกับความหมายของคำ

สรุปได้ว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีจะต้องใช้ภาษาที่ง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีภาพประกอบสวยงามเพื่อให้ผู้เรียนอยากทำแบบฝึกและมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

ศุภมาศ ด้านพานิช (2514: 60) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรจำนวน 56 คน ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าสามารถใช้ในการเรียนการสอนได้

สุนันทา ทองขอน (2525: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านประทุนอายุอง อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรกับนักเรียนที่พูดภาษาส่วย หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05

สุรัตน์ ชวงสูงเนิน (2528: 67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำยากกับการสอนปกติ พบว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิภาศรี จ้อยสูงเนิน (2537: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการแก้ไขการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยของนักเรียน ระดับ 8 โรงเรียนนานาชาติเชียงใหม่ โดยการแทนเสียงด้วยตัวอักษรอย่างมีระบบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึก มีความถูกต้องในการออกเสียงวรรณยุกต์สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์ (2541) วิจัยเรื่องแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงและการเขียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน จากโรงเรียนบ้านใหม่หนองบัวและโรงเรียนบ้านห้วยไผ่ ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจำนวน 15 แบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 60/60 ที่กำหนดไว้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องการออกเสียงและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดได้ และผลสัมฤทธิ์การออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทัศนวิสัย เนียมบุผา (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะทางการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศมีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 29.17-85 / 89.58-100 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น และมีความก้าวหน้าในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษณา สุภาพักตร์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติมีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 54.55/86.77 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น และความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริภัสสร พิมพิรัตน์ (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น พบว่า แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรต่ำกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 90.94/90 แสดงว่าแบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนสามารถเขียนและอ่านสะกดคำได้ดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก สามารถสรุปได้ว่า การนำแบบฝึกมาประกอบการเรียนการสอนผู้เรียนชาวต่างประเทศจะช่วยให้มีผลการเรียนที่ได้ประสิทธิภาพ และมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในทุกด้าน การทำกิจกรรมประเภทแบบฝึกจึงสามารถนำไปใช้เรียนรู้และฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญจนเกิดการพัฒนาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นแบบฝึกจึงนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ระดับชั้นเียร์ 8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 39 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ในระดับชั้นเียร์ 8 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนที่มีผลคะแนนต่ำกว่า 50% ในวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง

1.2 แบบทดสอบหลังฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การดำเนินการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

การเตรียมงานด้านวิชาการ โดยการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีวิชาภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ วิธีการ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ วิธีการ ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

การดำเนินการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโดย

1. วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาและคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้และกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้

2. นำคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยจากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาจัดหมวดหมู่แล้วนำมาแบ่งบท

3. นำคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยที่จัดหมวดหมู่แล้วนำมาแบ่งบทสร้างแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จำนวน 5 แบบฝึก แบบฝึกชุดละ 3 กิจกรรม รวม 15 กิจกรรม โดยมีรายละเอียดในชุดแบบฝึก ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจงในการใช้แบบฝึก บทนำแต่ละแบบฝึกมีหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ใ้บความรู้
2. แบบฝึกที่เป็นกิจกรรม
3. แบบประเมินหลังฝึก
4. เฉลย

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบฝึกแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม ถูกต้องและสอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนภาษาที่ใช้ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่สร้างขึ้นไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 60/60 คือ

เกณฑ์ 60 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกระหว่างเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 60

เกณฑ์ 60 ตัวหลังหมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยได้ถูกต้องร้อยละ 60

2.2 การดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในระดับชั้นเียร์ 8

1. ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในระดับชั้นเียร์ 8

2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ในการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในระดับชั้นเียร์ 8

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลหลังเรียน 1 ชุด ที่เป็นปรนัยจำนวน 20 ข้อให้ครอบคลุม เนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีรายนาม ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คูทวีกุล
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. ชนกพร อังศุวิริยะ
- 3) ดร. ลลิตา พลพงษ์

4. ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และความครอบคลุม ของคำถาม

5. นำแบบทดสอบ 5 ชุด จำนวน 50 ข้อ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไป ทดสอบกับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 จำนวน 12 คน

3. การประเมินคุณภาพแบบฝึก

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินคุณภาพแบบฝึก โดยนำแบบฝึกเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร รวมทั้งด้านเนื้อหาและภาษา จากนั้น ปรับปรุงตามคำแนะนำ

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร		ระดับการประเมิน (จำนวน)				
ลำดับ	รายการ	5	4	3	2	1
1.1	การออกแบบปก		1	1	1	
1.2	การจัดทำขนาดรูปเล่ม	1	2			
1.3	ความสวยงามและการจัดวางภาพ		3			
1.4	ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		2	1		

ความหมายของระดับการประเมิน

- 5 หมายถึง แบบฝึก ดี มากที่สุด 4 หมายถึง แบบฝึก ดี มาก
3 หมายถึง แบบฝึก ดี ปานกลาง 2 หมายถึง แบบฝึก ดี น้อย
1 หมายถึง แบบฝึก ดี น้อยที่สุด

จากตาราง 1 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษรโดยผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับดีปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.77

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 ด้านเนื้อหา และภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ด้านเนื้อหาและภาษา		ระดับการประเมิน(จำนวน)				
ลำดับ	รายการ	5	4	3	2	1
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	2	1			
2.2	ระดับความยาก – ง่ายของแบบฝึก		1	1	1	
2.3	ระดับความยาก – ง่ายของคำศัพท์		1	1	1	
2.4	เป็นประโยชน์ต่อการฝึกจำคำศัพท์ที่มีรูปสระที่เขียนต่างกัน	1	2			
2.5	การประเมินก่อนฝึก-หลังฝึกมีความเหมาะสม	1	1		1	

จากตาราง 2 แสดงว่าผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 ด้านเนื้อหาและภาษาโดยผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับดีปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.66

ผลรวมค่าเฉลี่ยทั้งหมดจากการประเมินคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีผลรวมค่าเฉลี่ยเป็น 3.7 แสดงว่าแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 นี้ ได้ผ่านการประเมินซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีปานกลาง ดังนั้นสามารถนำแบบฝึกการสะกดแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเยี่ยม 8 ไปใช้ได้

ผลการประเมินแบบฝึกหัดของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. ปรับปรุงเพิ่มสีสันในภาพประกอบให้นักเรียนมีความสนใจเพิ่มขึ้น
2. ปรับปรุงภาพประกอบที่หน้าปกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. ปรับปรุงขนาดตัวอักษรและรูปแบบตัวอักษรให้เป็นแบบและขนาดเดียวกัน
4. ปรับปรุงขนาดตัวอักษรให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้นักเรียนอ่านง่าย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเเยร์ 8 ผู้วิจัยได้ใช้เวลาฝึก 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และทดสอบหลังฝึก 1 ครั้ง รวมเป็น 11 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ และรายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึก
2. ทำการฝึกโดยการใช้แบบฝึกหัดการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิม สอนเนื้อหาในใบความรู้ และอธิบายวงศ์พท์ในแต่ละบทและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยจากบทเรียน ใช้เวลาประมาณ 50 นาที
 - 2.2 ผู้วิจัยทบทวนความรู้ที่ได้สอนไปในคาบที่แล้วโดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที แล้วแจกแบบฝึกให้นักเรียนทุกคน พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนในการทำแบบฝึกอย่างละเอียด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยจนกระทั่งผู้เรียนทุกคนเข้าใจวิธีการทำแบบฝึก ใช้เวลาประมาณ 10 นาที จึงให้ผู้เรียนเริ่มทำแบบฝึก
 - 2.3 ให้ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึก โดยทำแบบฝึกตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดให้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที
 - 2.4 เมื่อดำเนินการฝึกทุกแบบฝึกแล้ว นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยมาให้ผู้เรียนทำ แล้วบันทึกคะแนนที่ได้สำหรับวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการในการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย
 - 2.5 ในการฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย มีตารางการฝึกดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงตารางการฝึกการเขียนสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย

ครั้ง	วัน เดือน ปี	ตารางการทดลอง
1	24 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 1 ปฐมนิเทศชี้แจงรายละเอียดการฝึกสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย / ให้ความรู้เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้้วน
2	24 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้้วน
3	25 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 1 ให้ความรู้เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย
4	25 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย
5	26 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 1 ให้ความรู้เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไม้มลาย มี ย ตาม)
6	26 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไม้มลาย มี ย ตาม)
7	27 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 1 ให้ความรู้เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไม้หันอากาศ ย สะกด)
8	27 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไม้หันอากาศ ย สะกด)
9	28 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 1 ให้ความรู้เรื่องคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย
10	28 สิงหาคม 2559	ช่วงที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย
11	31 สิงหาคม 2559	ทำแบบทดสอบหลังฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยของกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณร้อยละหรือ E1 มาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในรูปของร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน หรือ E2 โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบ E1/E2

วิธีการคำนวณ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ E1/E2 สามารถหาได้จากสูตรดังนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง. 2548: 310)

$$E1 = \frac{\sum(\frac{X}{A})}{N} \times 100$$

$$E2 = \frac{\sum(\frac{Y}{B})}{N} \times 100$$

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- E1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 60
- E2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน คำที่มีสระไอ ไอ์ ไอย และอัย ได้ถูกต้องร้อยละ 60
- X คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียนแต่ละคน
- Y คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน
- A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดหลังเรียน
- N คือ จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง ตามเกณฑ์ 60/60 และศึกษาผลความก้าวหน้าของผู้เรียนที่ใช้แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โดยนำผลคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยของกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณร้อยละซึ่งจะเรียกว่า E1 มาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในรูปของร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งจะเรียกว่า E2 โดยนำมาเปรียบเทียบกันในรูปแบบ E1/E2 เพื่อทำให้เกิดความสะดว ความเข้าใจตรงกัน ในการวิเคราะห์และแปลผล ผู้วิจัยนำเสนอสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E1 หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบฝึกระหว่างเรียน ได้ถูกต้องร้อยละ 60
E2 หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน คำที่มี สระไอ โอ โอย และอัย ได้ถูกต้องร้อยละ 60
X คือ	คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียนของผู้เรียน แต่ละคน
Y คือ	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน
A คือ	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
B คือ	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัดหลังเรียน
N คือ	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E1 (60 ตัวแรก)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E2 (60 ตัวหลัง)

3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8

4. เพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน จากบทเรียนเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E1 (60 ตัวแรก) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ แบบฝึกที่ 1-5

คนที่	แบบฝึกที่ 1 คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึกที่ 2 คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึกที่ 3 คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึกที่ 4 คะแนนเต็ม (10)	แบบฝึกที่ 5 คะแนนเต็ม (10)
1	9.5	9.75	10	9.7	10
2	8.5	9.75	9	7.75	7.25
3	8.5	9.75	8	8	6.5
4	10	9.75	10	10	10
5	9.75	10	10	9.75	10
6	8.75	8.75	10	9.25	9
7	9.5	10	9	8.5	8
8	9.5	9.5	10	7.5	8.25
9	9.75	10	7.75	7.75	8.75
10	9	9.75	10	9.5	8.75
11	8.5	10	9.5	8.75	8.5
12	8	8.25	10	7.5	8.5
ΣX	109.25	115.25	113.25	104	103.5
E1	91.04	96.04	94.37	86.67	86.25

จากตาราง 4 พบว่าแบบฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีผลคะแนนจากการทำแบบฝึกระหว่างการฝึก โดยมีประสิทธิภาพตามลำดับต่อไปนี้

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้ม้วน มีประสิทธิภาพร้อยละ 91.04

แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย มีประสิทธิภาพร้อยละ 96.04

แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไม้มลาย มี ย ตาม) มีประสิทธิภาพร้อยละ 94.37

แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไม้หันอากาศ ย สะกด) มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.67

แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.25

แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้เรียนชาวต่างประเทศให้ความสนใจปฏึกเรียนในหัวข้อเรื่องคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย ที่ผู้วิจัยได้ให้ความรู้ก่อนทำแบบฝึก จึงทำให้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ E2 (60 ตัวหลัง) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ (E2)

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (คะแนนเต็ม10)
1	9
2	7.5
3	8
4	10
5	9
6	9.5
7	7.5
8	7
9	7.5
10	7
11	8
12	8
ΣX_{98}	
E2	83.33

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 83.33 ($E2 = 83.33$) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ ($E2 = 60$) แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยมากขึ้น ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและเขียน รวมทั้งเพิ่มพูนวงศัพท์มากขึ้น

ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก $E1 = 90.87$ และ $E2 = 83.33$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ $E1/E2 = 60/60$

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย

สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 ตามเกณฑ์ที่กำหนด ($E1/E2 = 60/60$)

ชุดแบบฝึกที่	เรื่อง	E1	E2
1	คำที่ใช้สระไอ ไม้ม้วน	91.04	
2	คำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย	96.04	
3	คำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไม้มลาย มี ย ตาม)	94.37	
4	คำที่ใช้สระอัย (ไม้หันอากาศ ย สะกด)	86.67	
5	คำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย	86.25	
	รวมเฉลี่ย 5 ชุดแบบฝึก	90.87	83.33

จากตาราง 6 ผู้วิจัยพบว่าแบบฝึกของแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ทั้ง 5 ชุด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 60/60 โดยมีค่าประสิทธิภาพจากการทำแบบฝึกระหว่างการฝึก คือ $E1 = 90.87$ และค่าประสิทธิภาพแบบทดสอบหลังฝึก คือ $E2 = 83.33$ ประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้ สระไอ โอ โอย และอัยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านการวิจัย ประสิทธิภาพของแบบฝึก สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวน 5 แบบฝึก ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำ ที่ใช้สระไอ ไ้ม้วน, แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไ้มลาย, แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไ้มลาย มี ย ตาม), แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไ้มหันอากาศ ย สะกด) และแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศโรงเรียนนานาชาติ สวนระยอง อ.บ้านฉาง จ.ระยอง ในระดับชั้นเียร์ 8 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน

เมื่อผู้วิจัยนำแบบฝึกเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาว ต่างประเทศ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อประเมินคุณภาพแบบฝึก โดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร รวมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาเพื่อไปปรับปรุงแก้ไขจากนั้นผู้วิจัยนำแบบฝึก ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียน ชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง จำนวน 12 คน ใช้เวลาแบบฝึกใช้เวลาฝึก 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาทีและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฝึก 1 ครั้ง และเก็บรวบรวมข้อมูลจาก การทำแบบทดสอบระหว่างการฝึกและหลังการฝึก รวม 11 ครั้ง มาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพแบบ ฝึกตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ $E1/E2 = 60/60$

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับ ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ระดับชั้นเียร์ 8 โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง จำนวน 5 แบบฝึก ได้แก่ แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไ้ม้วนมีประสิทธิภาพร้อยละ 91.04, แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไ้มลายมีประสิทธิภาพร้อยละ 96.04, แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไ้มลาย มี ย ตาม) มีประสิทธิภาพร้อยละ 94.37, แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไ้มหันอากาศ ย สะกด) มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.67 และแบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 86.25 รวม 5 ชุดแบบฝึกมีประสิทธิภาพเป็น 90.87 / 83.33 สูงกว่าเกณฑ์ 60/60 ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแบบฝึกการสะกดคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบ จัดการเรียนรู้อได้

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้ออภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดแบบฝึกการสะกดคำที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย มีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 90.87 / 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 60/60 เนื่องจากผู้วิจัยรู้ภูมิหลังของประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มอ่อนในรายวิชา Thai As Additional Language ระดับชั้นปี 8 ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 50 % ตั้งแต่ระดับชั้นปี 7 ผู้วิจัยเกรงว่างานวิจัยเรื่องนี้ผู้เรียนชาวต่างประเทศกลุ่มนี้อาจได้คะแนนไม่สูงจึงตั้งเกณฑ์ค่าประสิทธิภาพไว้เพียง 60/60 ดังนั้น ผู้วิจัยเลือกใช้ภาพประกอบที่มีสีสันสอดคล้องกับคำศัพท์ในแบบฝึกเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และมีการวางแผนการสอนที่ดีก่อนการสอนโดยการให้ความรู้ผ่านกิจกรรมเกมคำศัพท์ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ตื่นตัว และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ดังที่บารุง ไตรรัตน์ (2540: 147) กล่าวไว้ว่า “เกมมีประโยชน์ในการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้เพลิดเพลินกับการเล่นเกม และยังช่วยทบทวนบทเรียน”

นอกจากนี้ ในขณะที่ทำกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือดี มีความพยายามในการทำกิจกรรมนั้น ๆ ถึงแม้ว่าบางครั้งนักเรียนจะตอบผิดบ้างก็ตามจากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม พบว่ากิจกรรมเกมช่วยให้เกิดแรงจูงใจ ในการเรียนเพราะโดยปกติ นักเรียนที่อ่อนจะไม่ค่อยตอบได้ หรือไม่กล้าที่จะแสดงออกแต่เกมจะส่งเสริมความเข้าใจและช่วยกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความตื่นตัว และให้ความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำมากขึ้น จึงทำให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาก อีกทั้งผู้เรียนให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดีการวิจัยจึงดำเนินไปอย่างราบรื่น

2. ระหว่างขั้นที่ผู้วิจัยให้ความรู้ก่อนให้นักเรียนลงมือทำแบบฝึกในแต่ละชุด ผู้วิจัยให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงทบทวนคำศัพท์ ถามความหมาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัย และช่วยกันสรุปเนื้อหาในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ตลอดเวลาเป็นการเรียนรู้โดยกระบวนการทำซ้ำ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจำคำศัพท์ในแต่ละชุดแบบฝึกได้มากขึ้น โดยมีประสิทธิภาพจากมากไปน้อยตามลำดับดังนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระไอ ไม่มลาย มีประสิทธิภาพร้อยละ 96.04

2. แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระไอ ไม่มลาย มี ย ตาม) มีประสิทธิภาพร้อยละ 94.37

3. แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้สระโอ ไม่มวน มีประสิทธิภาพร้อยละ 91.04

4. แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไม้หันอากาศ ย สะกด) มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.67

5. แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระโอ โอ โอย และอัย มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.25 จากลำดับคะแนนดังกล่าวมีสาเหตุดังนี้

แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องคำที่ใช้สระโอ ไม่มลาย ได้คะแนนมากที่สุดมีประสิทธิภาพร้อยละ 96.04 เพราะผู้เรียนได้จดจำคำที่ใช้สระโอ ไม่ม้วนในแบบฝึกชุดที่ 1 อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเกมจับคู่คำกับภาพ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะคำที่ใช้สระโอ ไม่มลายได้ดีประกอบกับในแบบฝึกมีภาพประกอบจึงทำให้ผู้เรียนสังเกตและจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่องคำที่ใช้สระโอย (สระโอ ไม่มลาย มี ย ตาม) ได้คะแนนมากเป็นอันดับที่ 2 มีประสิทธิภาพร้อยละ 94.37 เนื่องจากคำที่ใช้โอย (สระโอ ไม่มลาย มี ย ตาม) มีเพียง 5 คำ และผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือเล่นเกมแข่งขันสะกดคำ จึงไม่เกิดปัญหาในการจดจำสำหรับผู้เรียน

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องคำที่ใช้สระโอ ไม่ม้วน ได้คะแนนมากเป็นอันดับที่ 3 มีประสิทธิภาพร้อยละ 91.04 เนื่องจากมีจำนวนคำที่ใช้สระโอ ไม่ม้วนมากถึง 20 คำผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนคือเล่นเกมบิงโกคำศัพท์ที่ใช้สระโอ ไม่ม้วน เนื่องจากจำนวนคำศัพท์ในบทเรียนนี้มีมากกว่าบทอื่น ๆ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของบทเรียนนี้ได้เป็นอันดับที่ 3 อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนก็ทำคะแนนประสิทธิภาพได้มากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่องคำที่ใช้สระอัย (ไม่หันอากาศ ย สะกด) ได้คะแนนมากเป็นอันดับที่ 4 มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.67 ทั้งนี้เป็นเพราะคำศัพท์ที่ปรากฏในแบบฝึกเป็นคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยและมีโอกาสใช้ในชีวิตประจำวันจึงทำให้ผู้เรียนได้คะแนนน้อย เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียนผู้เรียนจึงมีความตั้งใจเรียนรู้ สนุกกับการเล่นเกมกระชับคำศัพท์ และมีการซักถามระหว่างที่ผู้วิจัยให้ความรู้ก่อนทำแบบฝึก อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนก็ทำคะแนนประสิทธิภาพได้มากกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

แบบฝึกชุดที่ 5 เรื่องคำที่ใช้สระโอ โอ โอย และอัย ได้คะแนนมากเป็นอันดับสุดท้าย มีประสิทธิภาพร้อยละ 86.25 ในแบบฝึกนี้นักเรียนต้องใช้ทักษะในการเขียนคำไทยที่ใช้สระโอ โอ โอย และอัยมาก ผู้เรียนจำสับสนบ้าง เพราะเนื้อในชุดแบบฝึกนี้ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการจำมากเป็นพิเศษ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนเล่นเกมบอกรบท้ายคำศัพท์เพื่อเป็นการดึงความสนใจให้นักเรียน อีกทั้งผู้เรียนก็มีความกระตือรือร้นในการเรียนและร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างตั้งใจจึงได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างแบบฝึกการใช้คำอื่น ๆ เช่น ส ศ ษ, บรร บัน ฯลฯ
2. ควรมีการสร้างแบบฝึกเรื่องคำที่ใช้สระโอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในรูปแบบออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับชาวต่างประเทศที่สนใจเรียนภาษาไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2532). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สกสค
----- (2557). แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เล่ม 1.

พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สกสค

กัญญาณัฐ กวีประเสริฐกุล; และ ชนาภัทร พรายมี. (ม.ป.ป.). เก่งภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เอ็มไอเอส
ก้ำชัย ทองหล่อ. (2537). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

กุลกาญจน์ เขียมธาดานัย. (2553). ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คำขวัญ ชูเอียด. (2554). แบบฝึกทักษะการเขียนตัวสะกดมาตรา ก กข กบ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาษาอังกฤษ. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

จินตนา พุทธเมตตา. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา

โครงการความร่วมมือทางวิชาการวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 ภาควิชาภาษาไทย

คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออก มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ กวางตุ้ง

สาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2552. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา

(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 3(5): 23-30.

จองบก แซ. (2543). ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย

ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพา ภาษาและกิจการต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.

(การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ดุษฎีพร ชำนิโรคคานต์. (2526). รวบรวมบทความเรื่องภาษาและอักษรไทย. กรุงเทพฯ:

กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร.

นภดล จันทรเพ็ญ. (2557). หลักการใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.

นฤมล ฉะยมแหลม. (2545). การศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ. ปรินิพนธ์ ศศ.ม.

(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิตยา กาญจนะวรรณ. (2551). ปัญหาการใช้ภาษาไทย TH246. กรุงเทพฯ:

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิตยา ฤทธิโยทัย. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ.

(เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา.

น้อมจิตร เพชรวิเศษ. (2541). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องมาจากฟากฟ้า. การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (ประถมศึกษา).

มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

บันลือ พุกพะวัน (2533). พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรจบ พันธุเมธา. (2527). “ทำไม” ในภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ.

ปณิธาน บรรณาธรรม. (2555). นักศึกษาจีนกับข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย.

รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ถ่ายเอกสาร.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2537). อ่านเขียนคำไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.

พาน จงปิ่นปิ่น. (2552). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2539). หลักภาษาไทย (อักขรวิธี วจีวิภาค วากยสัมพันธ์ ชันท์ลักษณะ).

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2549). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาลาว

ระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. รายงานการวิจัย โครงการแลกเปลี่ยน

บุคลากรและนักศึกษาไทยกับประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekhong

Sub - region). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.

มัลลิกา รักดีณรงค์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติต่อการเรียน
ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมาที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2517). แบบฝึกวิชาการภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน. คู่มือแนวคิดและ

ทัศนะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.

นครราชสีมา: สำนักงานศึกษาธิการ เขต 11.

- รองรัตน์ อิศรภักดี; และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. (2516). *ตำราวิชาชีพครูประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรัตน์ ซอเซวี่. (2556). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ*.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ แก้วแพรก. (2526). *คู่มือการสอนเขียนขั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2524). *การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและ แนวทางแก้ไข*.
กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงฯ.
- วิศิษฐ์ ดวงสงค์. (2547, เมษายน – มิถุนายน). อันเนื่องด้วยสระไอ, โอ ในศิลาจารึกหลักที่ 1.
วารสารวิทยาสาร. 103(1): 31-34.
- วีณา วิสเพ็ญ. (2521). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. (เอกสารประกอบคำสอน). มหาสารคาม:
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิภัสกร พิมพิรัตน์. (2553). *แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียน
ชาวต่างชาติ ระดับต้น*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2517). *แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (โสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*.
กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬามหาวิทยาลัย.
- ศุภมาส ด่านพานิช. (2541). *การศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง
มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). *ความรู้และทักษะทางภาษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สนอง คำศรี. (2532). *แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุจิตรา บัวสุวรรณ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดหนองจับเต่า อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา ไสร์จักษ์. (2528). การสำรวจความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ การศึกษาหามูลเหตุแห่งการเขียนผิดและแนวทางในการแก้ปัญหาเรื่อง การเขียนสะกดการันต์ผิดของนักศึกษา มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2531). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2545). แบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น ในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย. โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาไทย บนฐานของไทยคดีศึกษา.
- สมพร มั่นตะสูตร. (2526). การอ่านทั่วไป. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อภิญญา ปานชา. (2557). แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Marie-Helene Brown. (1988). *Reading and Writing Thai*. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.
- Sriwilai Ponmanee. (2007). *Reading and Writing Thai*. Chiangmai: Tippanetr Press.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบฝึกการสะกดคำไทยใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย
สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มี 3 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล
อาจารย์ประจำภาควิชา ภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร อังศุวิริยะ
อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
3. ดร.ลลิตา พลพงษ์
หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย
ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติสวนระยอง

ภาคผนวก ข

แบบประเมินวัดคุณภาพเครื่องมือวิจัย
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

การประเมินคุณภาพแบบฝึก

เรื่อง การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระดับชั้น เยียร์ ๘

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนตามระดับประเมินดังนี้

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร					
	1.1 การออกแบบปก		✓			
	1.2 การจัดทำขนาดรูปเล่ม		✓			
	1.3 ความสวยงามและการจัดวางภาพ		✓			
	1.4 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน			✓		
	1.5 ภาพประกอบมีความสอดคล้องกับคำศัพท์		✓			
2	ด้านเนื้อหา และ ภาษา					
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
	2.2 ระดับความยาก - ง่ายของแบบฝึก			✓		
	2.3 ระดับความยาก - ง่ายของคำศัพท์			✓		
	2.4 เป็นประโยชน์ต่อการฝึกจำคำศัพท์ที่มีรูปสระต่างกัน		✓			
	2.5 การประเมินก่อนฝึก-หลังฝึก...มีความเหมาะสม		✓			
	รวมคะแนน		28+9 = 37			

การประเมินคุณภาพแบบฝึก
เรื่อง การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ระดับชั้น เยียร์ ๘

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนตามระดับประเมินดังนี้

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร					
	1.1 การออกแบบปก				✓	
	1.2 การจัดทำขนาดรูปเล่ม		✓			
	1.3 ความสวยงามและการจัดวางภาพ		✓			
	1.4 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน			✓		
	1.5 ภาพประกอบมีความสอดคล้องกับคำศัพท์			✓		
2	ด้านเนื้อหา และ ภาษา					
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
	2.2 ระดับความยาก - ง่ายของแบบฝึก		✓			
	2.3 ระดับความยาก - ง่ายของคำศัพท์		✓			
	2.4 เป็นประโยชน์ต่อการฝึกจำคำศัพท์ที่มีรูปสระต่างกัน	✓				
	2.5 การประเมินก่อนฝึก-หลังฝึก...มีความเหมาะสม	✓				
	รวมคะแนน					

ข้อเสนอมานะเพิ่มเติม.....

1. รูปทรงแปดเหลี่ยม ควรให้เหมาะ สัมกับ วิชา ของ ผู้เรียน และ สื่อ สื่อ

คำ ทาม สระ โอ โอ โอ นรือ อัย

2. เนื้อหาจาก ผู้เรียน เน้น ทายต่าง วิชา ใน คำศัพท์ (Vocabulary)

ลงชื่อ..... Lalita P. ผู้ประเมิน

(..... ดร. สลิท พลพงษ์.....)

ควร มี คำอ่าน ทาม อัง กฤษ ประถม อัย

3. ขนาด ตัวอักษร และ รูปแบบ สอ อักษร ควร ให้ มี

แบบ และ ขนาด เดียว กัน ทั้งเล่ม

การประเมินคุณภาพแบบฝึก

เรื่อง การสะกดคำไทยที่ใช้สระไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ระดับชั้น เยียร์ ๘

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

โดยใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนตามระดับประเมินดังนี้

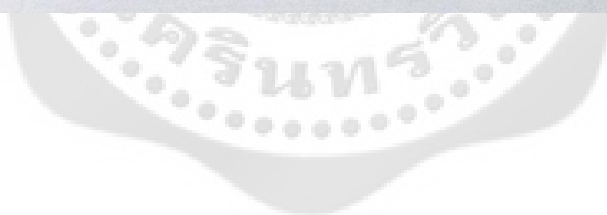
5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = ปานกลาง 2 = พอใช้ 1 = ปรับปรุง

ลำดับที่	รายการ	ระดับการประเมิน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปเล่ม ภาพ และตัวอักษร					
	1.1 การออกแบบปก			✓		
	1.2 การจัดทำขนาดรูปเล่ม	✓				
	1.3 ความสวยงามและการจัดวางภาพ		✓			
	1.4 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓			
	1.5 ภาพประกอบมีความสอดคล้องกับคำศัพท์		✓			
2	ด้านเนื้อหา และ ภาษา					
	2.1 เนื้อหาลดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
	2.2 ระดับความยาก - ง่ายของแบบฝึก				✓	
	2.3 ระดับความยาก - ง่ายของคำศัพท์				✓	
	2.4 เป็นประโยชน์ต่อการฝึกจำคำศัพท์ที่มีรูปสระต่างกัน		✓			
	2.5 การประเมินก่อนฝึก-หลังฝึก...มีความเหมาะสม				✓	
	รวมคะแนน					

ข้อเสนอนี้เพิ่มเติม. ไปตามลำดับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ซึ่ง ไม่ มีวันที่ 10/04/2564
 ลีลาที่ ไม่ ใช่คำไทย. 01/04/2564. 01/04/2564. 27. 01/04/2564. 01/04/2564.
 สืบค้นจากแหล่งข้อมูลอื่น. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564.
 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564. 01/04/2564.

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ใจดี)

ภาคผนวก ค

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

คำชี้แจงในการทำแบบฝึก

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย

สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ ๘ โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง

แบบฝึกการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย นี้ประกอบด้วย

๑. บทนำ จะอธิบายเกี่ยวกับคำในภาษาไทยที่อ่านออกเสียง /อัย/ แต่ใช้รูปสระต่างกันคือ ไอ โอ โอย และอัย
๒. แบบฝึก ซึ่งมีทั้งหมด ๕ ชุดด้วยกันคือ
 - แบบฝึกชุดที่ ๑ คำที่ใช้สระไอ ไม่มีวรรณ
 - แบบฝึกชุดที่ ๒ คำที่ใช้สระไอ ไม่มีลาย
 - แบบฝึกชุดที่ ๓ คำที่ใช้สระไอ ไม่มีลาย มี ย ตาม
 - แบบฝึกชุดที่ ๔ คำที่ใช้สระอัย (หันอากาศ ย สะกด)
 - แบบฝึกชุดที่ ๕ คำที่ใช้ไอ โอ โอย และ อัย
๓. กิจกรรม ในแต่ละชุดของแบบฝึกจะประกอบด้วยกิจกรรม ๓ รูปแบบคือ
 - แบบฝึกชุดที่ ๑, ๒ แบ่งเป็น ๓ กิจกรรมคือ
 - กิจกรรมที่ ๑ เลือกเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย
 - กิจกรรมที่ ๒ เขียนคำศัพท์จากภาพที่กำหนดให้
 - กิจกรรมที่ ๓ การใช้คำที่ใช้สระ ไอ / โอ / โอย ในรูปประโยค
 - แบบฝึกชุดที่ ๓, ๔, ๕ แบ่งเป็น ๓ กิจกรรมคือ
 - กิจกรรมที่ ๑ เลือกเติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความหมาย
 - กิจกรรมที่ ๒ เลือกเติมคำศัพท์จากคำอ่าน
 - กิจกรรมที่ ๓ การใช้คำที่ใช้สระ ไอ / โอ / โอย / อัย / ในรูปประโยค
๔. แบบประเมินหลังฝึก หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทุกกิจกรรมแล้วจะมีการทดสอบเพื่อประเมินว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด โดยชุดของแบบฝึกหลังทำกิจกรรม (ไอ / โอ / อัย) มีแบบประเมินหลังฝึกของแต่ละชุด ชุดละ ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน และชุดของแบบฝึกหลังทำกิจกรรม (โอย) มีแบบประเมินหลังฝึก ชุดละ ๕ ข้อ ข้อละ ๒ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน
๕. เฉลย ทุกชุดของแบบฝึกจะมีการเฉลยคำตอบที่ถูกต้องของกิจกรรมทุกกิจกรรมรวมทั้งแบบประเมินแบบทดสอบ

วิธีการทำแบบฝึก

ก่อนฝึก ๑. ผู้สอนศึกษาทำความเข้าใจกับแบบทดสอบและแบบฝึกพร้อมทั้งเตรียมเอกสารให้พร้อม

๒. ผู้สอนแนะนำเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้ ไอ โอ โอย และ อัย พร้อมทั้งให้ผู้เรียนดูใบความรู้ที่มีก่อนทำกิจกรรมในแบบฝึก ให้ผู้เรียนพยายามจดจำการสะกดคำที่ใช้ ไอ โอ โอย และอัย ในภาษาไทยให้แม่นยำ

ขณะฝึก ๑. ผู้สอนอธิบายพร้อมทั้งให้ผู้เรียนอ่านคำสั่งให้เข้าใจก่อนว่า แต่ละกิจกรรมของแบบฝึกต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้ว จึงทำแบบฝึกโดยเขียนคำตอบลงในแบบฝึกให้ถูกต้อง ชัดเจน และสวยงาม

๒. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกคำที่ใช้ (ไอ / โอ / อัย) ในชั้นเรียน จากกิจกรรมที่ ๑ เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำกิจกรรมที่ ๒ ต่อไปจนถึงกิจกรรมที่ ๓ เรียงตามลำดับ แต่ละกิจกรรมมีจำนวน ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน ผู้เรียนต้องทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปจึงจะผ่าน ใช้เวลาในการทำกิจกรรมละไม่เกิน ๑๐ นาที ในส่วนของแบบฝึกคำที่ใช้ (ไ_ย) แต่ละกิจกรรมมีจำนวน ๕ ข้อ ข้อละ ๒ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน ผู้เรียนต้องทำได้ ๔ คะแนนขึ้นไปจึงจะผ่าน

๓. ในขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมอยู่นั้น ผู้สอนสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียนไปด้วย และไม่ควรถามให้ผู้เรียนดูเฉลยก่อนที่จะทำแบบฝึกเสร็จ

๔. เมื่อทำแบบฝึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เรียนอ่านทบทวนการทำกิจกรรมว่า ได้คำตอบที่ถูกต้องหรือไม่

หลังฝึก ๑. ผู้สอนตรวจและให้คะแนนแต่ละกิจกรรม ถ้าคะแนนต่ำกว่า ๔ ให้ผู้เรียนกลับไปแก้ไขทบทวน และทำความเข้าใจในแบบฝึกกิจกรรมนั้น ๆ ใหม่อีกครั้ง

๒. หลังจากที่ได้ทำทั้ง ๓ กิจกรรมของแบบฝึกนั้นเสร็จทุกครั้ง เพื่อเป็นการวัดผลความก้าวหน้าของการสะกดคำไทยที่ใช้ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ ๔ ของแต่ละชุดแบบฝึก ต้องให้ผู้เรียนทำแบบประเมินหลังฝึกด้วย โดยใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที ต่อ ๑ ชุด ซึ่งแบบประเมินหลังฝึกในชุด ไอ / โอ / อัย จะมีจำนวนชุดละ ๑๐ ข้อ ข้อละ ๑ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน และแบบประเมินหลังฝึกในชุด ไ_ย จะมีจำนวนชุดละ ๕ ข้อ ข้อละ ๒ คะแนน เต็ม ๑๐ คะแนน

๓. ผู้เรียนควรนำแบบฝึกฉบับนี้กลับไปทบทวน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องการสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย ที่ถูกต้อง รวมถึงวงศัพทิต่าง ๆ ที่รวมอยู่ในแบบฝึก เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ ๔ ให้ดียิ่งขึ้น

บทนำ

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอ โอ โอย และอัย

คำในภาษาไทยที่อ่านออกเสียง /อัย/ มีรูปเขียนอยู่ถึง ๔ แบบด้วยกัน คือ ไ- ไ- ไ-ย และ ัย การมีรูปเขียนถึง ๔ แบบเช่นนี้จะทำให้เข้าใจความหมายที่แตกต่างกันของคำดังต่อไปนี้

ไ (ไม่มีวรรณ) ใช้เขียนคำที่เป็นไทยแท้มีอยู่ ๒๐ คำ คือ ไกล ไคร ไคร้ ใจ ไซ้ ไซ้โต ได้ ไน ไบ ไบ้ ฝไย สะไ้ ใส ใส ให้ ไหญ่ ไหม่ หลงไหล

ไ (ไม่มีลาย) ใช้เขียนคำไทยทุกคำนอกจากคำที่ใช้ไม่มีวรรณรวมทั้งคำภาษาต่างประเทศทุกคำที่เดิมออกเสียง อัย เช่น ไก่ ไซ้ ไฟ ฝไย ไบ ไกล ไร ไว ไต้ เียงไ้ ชามูไร ไวตามิน ไมโครโฟน เป็นต้น

ไอย (ไม่มีลาย มี ย ตาม) ใช้เขียนคำที่ยืมมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น อาชาไนย ไทย ไชย ประชาธิปไตย เป็นต้น

อัย (อะ มี ย สะกด) ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาบาลี และสันสกฤต เช่น วินัย นิสัย อนามัย เป็นต้น

แบบฝึกทักษะชุดที่ ๑

คำที่ใช้สระไอ ไม้้วน

ไอ

ใบความรู้แบบฝึกชุดที่ ๑

คำที่ใช้สระโอ ไม้ม้วน

คำที่ใช้สระโอ ไม้ม้วน (ไ) มีใช้ในภาษาไทยจำนวน ๒๐ คำ ได้แก่ ไกล ใคร ไคร่ ใจ ไข่ ใช้ โต โต๋ โน โบ โบ่ ฝู โย สะเภา ไส ไส้ ให้ ใหญ่ ใหม่ หลงไหล มีหลักการท่องจำเพื่อให้จดจำง่าย ดังนี้

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่

ไฝ ใจเอาใส่ห่อ

จะใคร่ลงเรือใบ

สิ่งใดอยู่ในตู้

บ่าใบถือนิยบัว

เล่าท่องอย่าละเลียง

ให้ สะเภา ใช้คล้องคอ

มีหลงไหล ใครขอดู

ดูน้ำใสและปลาปู

มิใช่อยู่ใต้ตั่งเตี๋ยง

หุตามัวมาไกลเคียง

ยี่สิบม้วนจำจงดี

คำศัพท์ที่ใช้สระโอ ไม้ม้วน

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๑. ใหญ่	big	มีมีใส่เสื้อตัว <u>ใหญ่</u>
๒. ใหม่	new	นิชามีกระเป๋า <u>ใหม่</u>
๓. สะใภ้	daughter in law	ลูก <u>สะใภ้</u> บ้านนี้ทำอาหารอร่อย
๔. ใช้	use	คุณยาย <u>ใช้</u> กรรไกรตัดผม
๕. ใฝ่	desire	เขาเป็นเด็ก <u>ใฝ่</u> รู้
๖. ใจ	heart	คุณแม่ของฉัน <u>ใจ</u> ดี
๗. ใส่	put, wear	นา <u>วี่</u> ใส่เสื้อ
๘. หลงใหล	fascinate	ที่นา <u>หลงใหล</u> ดารากาหลิ
๙. ใคร	who	<u>ใคร</u> ทำแก้วแตก
๑๐. ใคร่	desire	จะ <u>ใคร่</u> ลงเรือใบ
๑๑. ใบ	leave	<u>ใบ</u> ไม้มีสีเขียว
	sheet	แพทชอบเล่นเรือ <u>ใบ</u>
๑๒. ใส	clear	กระจกที่บ้าน <u>วี่</u> ระ <u>ใส</u> มาก

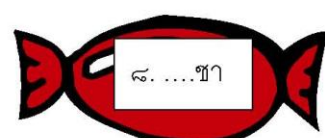
คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๑๓. ไດ	which one	คุณชอบกินอาหารประเภท <u>ไ</u> ใด
๑๔. ใช่	yes	เธอเป็นคนต่างชาติ <u>ใช่</u> ไหม
๑๕. ใต้	under south	เงินอยู่ <u>ใต้</u> หมอน บ้านของเขาอยู่ทางทิศ <u>ใต้</u>
๑๖. ใบ้	deaf	ผู้หญิงคนนั้นเป็น <u>ใบ้</u>
๑๗. ไย	spider web gossamer	ฉันเห็น <u>ใย</u> แมงมุม น้องชอบเล่น <u>ใย</u> บัว
๑๘. ใกล้	near	แอนน่านั่ง <u>ใกล้</u> ชาวี
๑๙. ให้	give	มารี <u>นำ</u> ให้ลูกอมมูจิ
๒๐. ใน	in	ณอนั่ง <u>อยู่</u> ใน <u>ห้อง</u> เรียน

แบบฝึกชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๑

เลือกคำในกล่องสีเหลี่ยมเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่าน

ใจ ไหล ใบ (x2) โต ใน ใส โย ใหญ่ ไข่

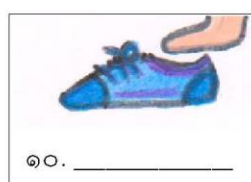
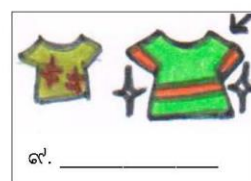
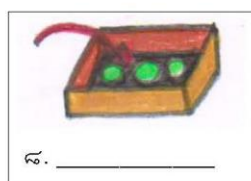
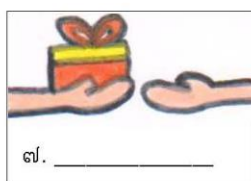
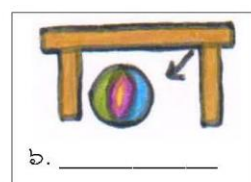
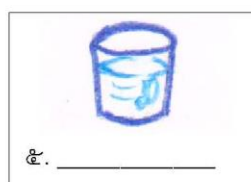
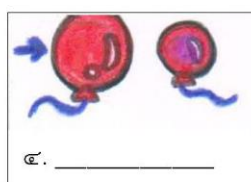
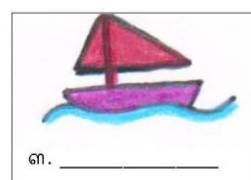
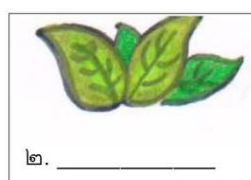
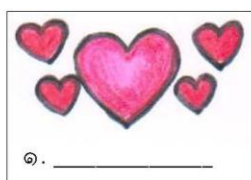
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๒

ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้สระไอ ไม้ม้วน(ไ -) ได้ภาพที่กำหนดให้

หัวใจ	ใส่	ใหญ่	เรือใบ	ใบไม้
โน	น้ำใส	ได้	ให้	ใหม่

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่ใช้สระไอ ไม้ม้วน(ไ -) เติมในช่องว่างเหมาะสม

ไย ไส้ ใหญ่ ไต้ ไส้ ใกล้เคียง ไน ใบ ให้ ใหม่

๑. แมงมุมกำลังชัก.....

๒. คุณพ่อ.....ของขวัญฉัน

๓. แม่ต้กน้ำ.....โอ่ง

๔. ลูกหมานอนอยู่.....ใต้

๕. พี่.....แว่นตา

๖. บ้านของฉันอยู่.....โรงเรียน

๗. ลูกนกอยู่.....รัง

๘. คุณตามีเรือ.....

๙. ฉันมีแตงโมลูก.....

๑๐. พี่ซื้อเสื้อตัว.....

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๑

การสะกดคำไทยที่ใช้สระสระไอ ไม้ม้วน สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระดับชั้นเียร์ ๘

ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิดพร้อมทั้งนำไปเขียนแก้ไขให้ถูกต้องใน
กล่องสี่เหลี่ยมด้านขวา

๑. มีอะไรอยู่ตกออยู่ที่ได้โต๊ะ

๒. บนเพดานมีใยแมงมุม

๓. วันนี้ฉันใส่เสื้อสีชมพู

๔. ถ้าทำดีครูจะให้รางวัล

๕. คุณยายมีแต่งโมลูกใหญ่

๖. คุณแม่ของฉันใจดี

๗. บ้านของเขเรณอยู่ใกล้ทะเล

๘. เขาพูดไม่ได้เพราะเป็นใบ้

๙. หนอนกินใบไม้

๑๐. ใครชอบไปวัด

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกทักษะชุดที่ ๒

คำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย

ไ

ใบความรู้แบบฝึกชุดที่ ๒

คำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย

นอกจาก ๒๐ คำที่บังคับให้ใช้สระไอ ไม้ม้วนแล้ว คำไทยที่ออกเสียง “ไอ” ให้ใช้สระไอ (ไม้มลาย) เช่น ไก่ ไข่ ไฟ ฝู ไป ไกล ใจ ได้ และยังให้เขียนคำภาษาต่างประเทศทุกคำที่เดิมออกเสียง อัย เมื่อเขียนเป็นคำไทยให้ใช้ สระไอ เช่น เชียงไธ้ ซามูไร ไวตามิน ไมโครโฟน เป็นต้น

คำศัพท์ที่ใช้สระไอ ไม้มลาย

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๑. ไก่	chicken	ผมชอบกินไก่ต้ม
๒. ไกล	far	บ้านของวินัยอยู่ไกลจากโรงเรียน
๓. ไข่	egg	คุณพ่อทำไข่ดาว
๔. ได้	climb	ฉันเห็นลิงกำลังไต่ต้นไม้
๕. ได้	get	นิดาได้เงินค่าขนม ๑๐ บาท
๖. ไม่	deny	วันนี้สุดาไม่มาโรงเรียน
๗. ไม้	stick	คุณแม่ใช้ไม้เสียบลูกชิ้น
๘. ไป	go	มานาไปเที่ยวกับเพื่อน

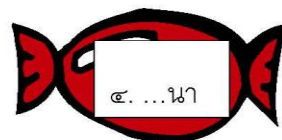
คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๙. ไฟ	fire	คุณตาจุดไฟต้มน้ำ
๑๐. ไว	quick	คุณพ่อบอกให้วิ่งกลับบ้านไว ๆ
๑๑. เทียนไข	candle	คุณยายจุดเทียนไข
๑๒. ผ้า	shawl	ผู้หญิงโบราณนิยมห่มผ้าสไบ
๑๓. ไหว้	pay respect	คุณแม่ไหว้พระก่อนเข้านอน
๑๔. กำไล	bracelet	ฉันมีกำไลทอง
๑๕. บันได	stairs	น้องเดินขึ้นบันได
๑๖. ลำไย	longan	คุณป้าชอบกินลำไย
๑๗. ร้องไห้	cry	มาสิร้องไห้
๑๘. อะไร	what	คุณลุงถามผมว่ามีอะไรอยู่ในมือ
๑๙. ไอ	cough	คุณพ่อกินยาแก้ไอ
๒๐. ไข้	fever	มอร์แกนมีไข้ขึ้นสูง

แบบฝึกชุดที่ ๒

กิจกรรมที่ ๑

เลือกคำในกล่องสีเหลี่ยมเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่าน

ไถ ไย ไร ไม ไถ ไค ไฟ ไช ให้ ไม้

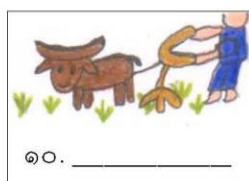
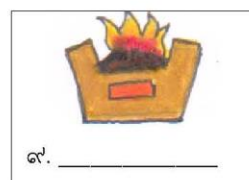
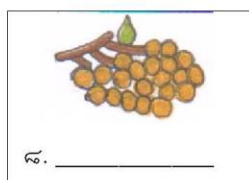
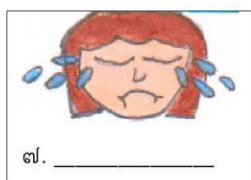
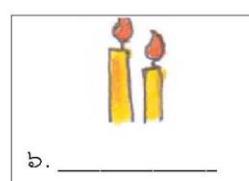
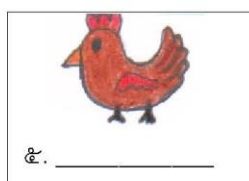
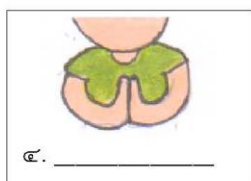
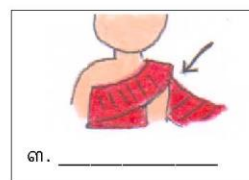
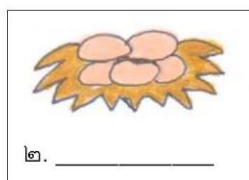
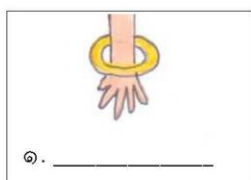
คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนนทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๒

กิจกรรมที่ ๒

ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย ได้ภาพที่กำหนดให้

กำไล สไบ เต้าไฟ ไช้ ไห้ว
ไถนา ลำไย เทียนไข ร้องไห้ ไก่อ

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๒

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่ใช้สระไอ ไม่มลาย (ไ -) เติมในช่องว่างเหมาะสม

ร้องไห้ ตะไ้ เทียนไข อะไร เต่าไฟ

บันได กำไล ลำไย ไถนา ทำไม

๑. น้้อง.....เพราะถูกแม่ตี

๒. เธอรู้ไหม คุณพ่อไม่ชอบกิน.....

๓. คุณตาออกไป.....

๔. เธอไม่อยากมาโรงเรียน !

๕. เป็นผลไม้ชนิดหนึ่งมีรสหวาน

๖. ฉันไม่ชอบเดินขึ้น..... เพราะฝ้ายขา

๗. คุณแม่จุด.....ทำกับข้าว

๘. ผู้หญิงชอบใส่.....สวยๆ

๙. ผมจุด.....เพราะไฟดับ

๑๐.....คืออุปกรณ์ที่ใช้ตัดเล็บ

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๒

การสะกดคำไทยที่ใช้สระสระไอ ไม้มลาย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระดับชั้นเเยียร์ ๘

โยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายตรงกับภาพ

๑.		ไม้
๒.		เทียนไข
๓.		ไห
๔.		เตาไฟ
๕.		ไข
๖.		สไป
๗.		กำไล
๘.		ลำไย
๙.		อะไร
๑๐.		บันได

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกทักษะชุดที่ ๓

คำที่ใช้ ไอย (สระไอ ไ้ม้ตาย มี ย ตาม)

ไอย

ใบความรู้แบบฝึกทักษะชุดที่ ๓

คำที่ใช้ ไอย (สระไอ ไ้มัลลาย มี ย ตาม)

คำที่ออกเสียง “ไอ” ในภาษาไทย นอกจากคำที่ใช้สระไอ ไ้ม้วน และสระไอ ไ้มัลลายแล้ว ยังมีคำที่ใช้ รูป ไอย (สระไอ ไ้มัลลาย มี ย ตาม) เช่น

ภูไนย แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

ไชย แปลว่า ดีกว่า

อาชาไนย แปลว่า ม้าที่ฝึกหัดมาดีแล้ว

คำศัพท์ที่ใช้ ไอย (สระไอ ไ้มัลลาย มี ย ตาม)

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๑. ไชย (ไช)	victory	คำว่า <u>ไชย</u> มักถูกใช้ตั้งชื่อเด็กผู้ชาย
๒. ไไทย (ไท)	Thailand	ผมรักเมือง <u>ไทย</u>
๓. อาชาไนย (อา – ชา – ไน)	trained horse	<u>อาชาไนย</u> คือม้าที่ถูกฝึกหัดมาดีแล้ว

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๔.ประชาธิปไตย (ประ – ชา – ทิ – ปะ – ไต)	democracy	ประเทศไทยปกครองโดยระบอบ <u>ประชาธิปไตย</u>
๕.กษัตริย์ (กษ – ัตริ – ย์)	king	<u>กษัตริย์</u> แปลว่าพระเจ้าแผ่นดิน

แบบฝึกชุดที่ ๓

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มี ไอย ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วฝึกอ่าน

ไตย ไทย ไนย(x2) ไชย

๑. ภูว.....

๒. ประชาธิป.....

๓. ฝัค.....

๔. ไชยขลุ่ย

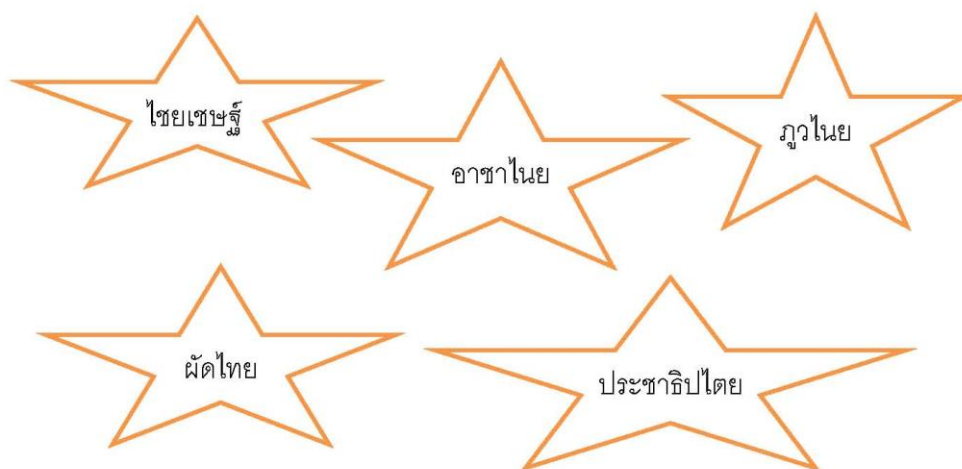
๕. อากา.....

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๓

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกคำที่กำหนดให้เขียนลงในวงเล็บด้านขวามือให้ตรงกับคำอ่าน
ด้านซ้ายมือ

๑. อา - ชา - ไน	☆	(.....)
๒. ภู - วะ - ไน	☆	(.....)
๓. ไช - ยะ - เชด	☆	(.....)
๔. ผัด - ไทย	☆	(.....)
๕. ประ - ชา - ทิบ - ปะ - ไต	☆	(.....)

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม เติมในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

พระราชินีไทย ภูวนัย อาซาไนย ไทย ไชยเชษฐ

๑. ประเทศไทยปกครองระบอบ.....

๒. พระ.....เป็นพระบิดาของพระนารายธิเบศร์

๓. แวนดี้ชอบกินอาหาร.....

๔. แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

๕. ม้าที่ฝึกหัดมาดีแล้วเรียกว่า ม้า.....

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกทักษะชุดที่ ๔

คำที่ใช้สระอัย (อ ไม่หันอากาศ ย สะกด)

อัย

ใบความรู้แบบฝึกทักษะชุดที่ ๔

คำที่ใช้ อัย (อะ มี ย สะกด)

หลักการใช้อัย (อะ มี ย สะกด)

คำที่ออกเสียง “ไอ” ในภาษาไทย นอกจากคำที่ใช้เขียนในรูป สระไอ ไ้ม้วน สระไอ ไ้มลาย และไอย (สระไอ ไ้มลาย มี ย ตาม) แล้ว ยังมีคำที่ใช้รูปการเขียน อัย (อ สระอะ มี ย สะกด) เช่น

ชัย แปลว่า ชนะ

นิสัย แปลว่า ความประพฤติที่เคยชิน ที่พึง ที่พึง ที่อาศัย

วินัย แปลว่า ระเบียบสำหรับกำกับความประพฤติให้เป็นแบบ
แผนอันหนึ่งอันเดียวกัน

วัย แปลว่า ระยะเวลาของอายุ เป็นต้น

คำศัพท์ที่ใช้ อัย (อ ไ้ม้วนอากาศ มี ย สะกด)

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๑.วัย	age	พี่ชายเป็นวัยรุ่น
๒.โรคภัย	illness	เชื้อโรคคือสาเหตุของการเกิดโรคภัย
๓.อภัย	forgive	ฉันให้อภัยเพื่อนที่ขโมยขนมไปกิน

คำศัพท์ (Vocabulary)	ความหมาย (Meaning)	ตัวอย่างประโยค (Sample sentences)
๔.นิสัย (นิ – ไส)	habit	ครูชอบนักเรียนที่ <u>นิสัยดี</u>
๕.อาศัย (อา – ไส)	live	ฉัน <u>อาศัย</u> อยู่กับพ่อแม่
๖.วินัย (วิ – ไน)	discipline	เด็กดีควรมีระเบียบ <u>วินัย</u>
๗.อนามัย (อะ – นา – ไม)	sanitation	<u>อนามัย</u> ในโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ
๘.สมัย (สะ – ไหม)	period	<u>สมัยนี้</u> ใคร ๆ ก็ใช้อินเทอร์เน็ต
๙.มาลัย (มา – ลัย)	Thai garland	ลัดดาซื้อพวง <u>มาลัย</u> ไปไหว้พระ
๑๐. สงสัย (สง – ลัย)	wonder	ฉัน <u>สงสัย</u> ว่าทำไมเขาไม่มาโรงเรียน

แบบฝึกชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มี อัย ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วฝึกอ่าน

วัย สัย(x2) มัย(x2) นัย
 ลัย ศัย ภัย (x2)

๑. ไ.....

๒. รู้

๓. อ.....

๔. มา.....

๕. อา.....

๖. วิ.....

๗. โรค....

๘. สง....

๙. ส.....

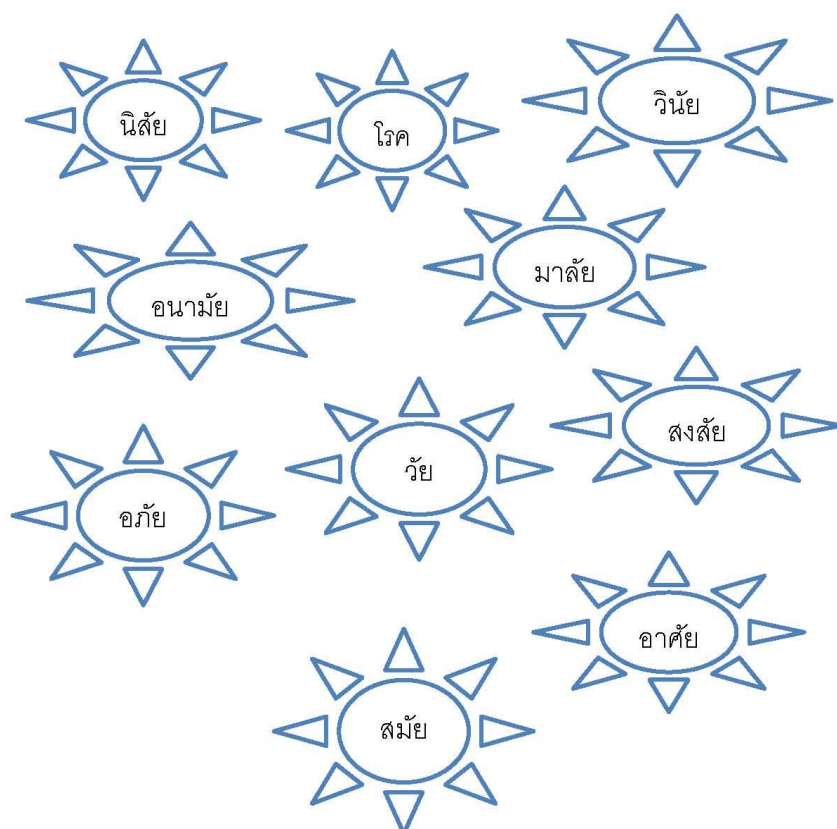
๑๐. วนา.....

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกคำที่กำหนดให้เขียนลงในช่องด้านขวามือให้ตรงกับคำอ่าน
ด้านซ้ายมือ

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

ลำดับที่	คำอ่าน	คำศัพท์
๑.	ไว	
๒.	โรก - ไพ	
๓.	อะ - ไพ	
๔.	นิ - ไส	
๕.	อา - ไส	
๖.	วิ - ไน	
๗.	อะ - นา - ไม	
๘.	สละ - ไหม	
๙.	มา - ไส	
๑๐.	สิง - ไส	

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

๗. เธอร้อยพวง.....เป็นไหม

(Can you make Thai garland)

๘. นักเรียนควรถามครูเมื่อมีข้อ.....

(Student should ask teachers when they don't understand)

๙. คุณแม่ทำงานที่สถานี่.....

(Mother works at a sanatoriumX)

๑๐. ฉัน.....อยู่กับยาย

(I live with my grandmother)

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๔

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ อัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเเยียร์ ๘

คำชี้แจงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

๑. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. นิสสัย

ข. นิสไสย

ค. นิสัย

๒. คำในข้อใดเขียนถูกต้องทั้งหมด

ก. อาสัย โรคไภ

ข. อนาไม วินัย

ค. มาลัย วัยรุ่น

๓. ข้อใดอ่านถูกต้อง

ก. อภัย อ่านว่า อะ – ไพ

ข. สมัย อ่านว่า สะ – ไม

ค. อนามัย อ่านว่า อา – นา – ไม

๔. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

ก. นิสัย

ข. วิโน

ค. อาศัย

๕. “สมัย” หมายความว่าอะไร

ก. เวลา คราว

ข. อายุ

ค. สาเหตุ

๖. ข้อใดคือความหมายของคำว่า “โรคภัย”

ก. นิสัยดี

ข. ที่อยู่ พึ่งพา

ค. ความเจ็บป่วย

๗.

ควรเติมคำใดจึงเป็นคำที่มีความหมายว่าตรงกับภาพ

ก. มาลัย

ข. มาไล

ค. มาไล

๘. “อนา__” ควรเติมคำว่าอะไรจึงจะถูกต้อง

ก. พัย

ข. มัย

ค. ศัย

๙. “ดาราเป็นคน.....ดี และมีระเบียบ.....” จึงเป็นที่รักของทุกคน” ควรเติมคำในข้อ

ใดให้มีความหมายเหมาะสม

ก. วินัย สงสัย

ข. อาศัย อภัย

ค. นิสัย วินัย

๑๐. “หนูนามาพัก..... ที่บ้านคุณป้า เธอ.....ว่าทำไมวันนี้คุณป้าใจดีเป็นพิเศษ” ควรเติมคำในข้อใดให้มีความหมายเหมาะสม

ก. อนามัย อาลัย

ข. อาศัย มาลัย

ค. อาศัย สงสัย

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกทักษะชุดที่ ๕

คำที่ใช้สระ ใ อ ใ อย และ อัย

ใ อ

ใ อย อัย

แบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มีสระ ไอ โอ โอย และอัย ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วฝึกอ่าน

ไร	มัย	ไม	ไนย	สัย
ไทย	ไบ	ใจ	ไตย	ภัย

๑. คน.....

๒. สง.....

๓. หั้ว.....

๔. อาชา.....

๕. โรค....

๖. ทำ.....

๗. ประชาธิป.....

๘. เรือ.....

๙. อนาคต.....

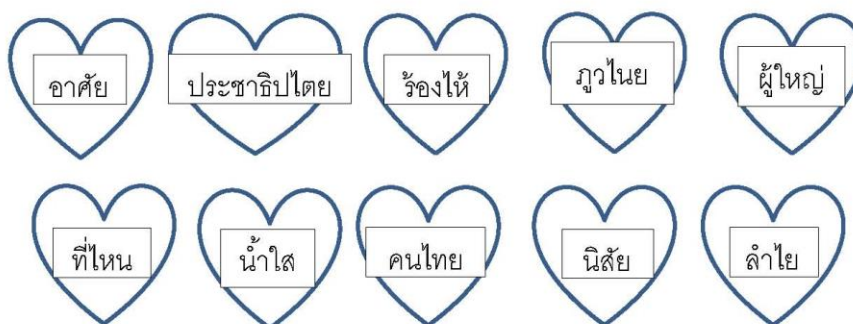
๑๐. อะ.....

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกคำที่กำหนดให้เขียนลงในวงเล็บด้านขวามือให้ตรงกับคำอ่าน
ด้านซ้ายมือ

๑. ภู - วะ - ไน (.....)
๒. คน - ไท (.....)
๓. นิ - ไส (.....)
๔. อา - ไส (.....)
๕. ผู้ - ใหญ่ (.....)
๖. ลำ - ไย (.....)
๗. ประ - ชา - ทิพ - ประ - ไต (.....)
๘. น้ำ - ไส (.....)
๙. ที่ - ไหน (.....)
๑๐. ร้อง - ให้ (.....)

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม เติมในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

คนไทย	สงสัย	ประชาธิปไตย	ร้องไห้	ภูวไนย
นิสัย	น้ำใส	อาชาไนย	ผู้ใหญ่	ที่ไหน

๑. บ้านของเธออยู่.....

๒. เขาเป็นคนช่าง.....ตลอดเวลา

๓. วีระเป็น.....

๔. ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบ.....

๕. น้องปวดฟันจึง.....เสียงดัง

๖. แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

๗. หนูนาคเป็นเด็ก.....ดี

๘. ทะเลที่มี.....สะอาดมาก

๙. คือ ม้าที่ถูกฝึกหัดมาเป็นอย่างดีแล้ว

๑๐. ชอบไปวัด

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๕

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ สระ ใอ ไอ์ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศระดับชั้นเเยียร์ ๘

จงกาเครื่องหมาย x ทับตัวอักษรหน้าคำไทยที่ใช้สระ ใอ ไอ์ ไอย และอัย
ได้ถูกต้อง

๑. ก. น้ำใจ	ข. น้ำใจ	ค. น้ำจัย
๒. ก. อนาคต	ข. อนาคต	ค. อนาคต
๓. ก. ประชาธิปัตย์	ข. ประชาธิปไตย	ค. ประชาธิปไตย
๔. ก. น้ำใส	ข. น้ำใส	ค. น้ำใส
๕. ก. นิสัย	ข. นิสัย	ค. นิสัย
๖. ก. ภูวนัย	ข. ภูวนัย	ค. ภูวนัย
๗. ก. ร้องไห้	ข. ร้องไห้	ค. ร้องไห้
๘. ก. ประเทศไทย	ข. ประเทศไทย	ค. ประเทศไทย
๙. ก. ผู้ใหญ่	ข. ผู้ใหญ่	ค. ผู้ใหญ่
๑๐. ก. อาศัย	ข. อาศัย	ค. อาศัย

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

แบบทดสอบหลังฝึก

จงกาเครื่องหมาย x ทับตัวอักษรหน้าคำที่ใช้สระไอ ไอ ไอย และอัย ได้ถูกต้อง

๑. คุณยายจุด.....บูชาพระ

ก. เทียนไข

ข. เทียนไข

ค. เทียนชัย

๒. ประเทศไทยปกครองระบอบ.....

ก. ประชาธิปไตย

ข. ประชาธิปไตย

ค. ประชาธิปไตย

๓. ลูกหมาหมอบอยู่.....โต๊ะ

ก. ได้

ข. ได้

ค. ตั๊ย

๔. ไข้เจ็บคือสิ่งที่ทุกคนกลัว

ก. โรคภัย

ข. โรคภัย

ค. โรคภัย

๕. แมงมุมชัก.....อยู่บนเพดาน

ก. ยัย

ข. ไย

ค. ไย

๖. เธอร้อยพวง.....เป็นไหม

ก. มาลัย

ข. มาลัย

ค. มาลัย

๗. บ้านของฉันอยู่.....โรงเรียน

ก. ใกล้

ข. ใกล้

ค. ใกล้

๘. แวนด้าชอบกินอาหาร.....

ก. ไท

ข. ไท

ค. ไท

๙. คุณพ่อทำ.....

ก. ไข่ดาว

ข. ไข่ดาว

ค. ไข่ดาว

๑๐. คุณแม่ทำงานที่สถานี.....

ก. อนามัย

ข. อนามัย

ค. อนามัย

๑๑. แม่ต้มน้ำ.....โอง

ก. ส้ม

ข. ส้ม

ค. ส้ม

๑๒. ม้าที่ฝึกหัดมาดีแล้วเรียกว่า ม้า.....

ก. อาซาไน

ข. อาซาไน

ค. อาซานัย

๑๓. นักเรียนควรถามครูเมื่อมีข้อ.....

ก. สงสัย

ข. สงสัย

ค. สงสัย

๑๔. ผู้หญิงชอบใส่.....สวย ๆ

ก. กำไล

ข. กำไล

ค. กำไล

๑๕. ลูกนกอยู่.....รัง

ก. ใน

ข. ใน

ค. ใน

๑๖. พ่อซื้อเสื้อตัว.....

ก. ใหม่

ข. ใหม่

ค. ใหม่

๑๗. เธอพัก.....อยู่กับใคร

ก. อาศัย

ข. อาศัย

ค. อาศัย

๑๘ แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

ก. ภูวไนย

ข. ภูวไนย

ค. ภูวนัย

๑๙. คุณดามี.....

ก. เรือบัย

ข. เรือใบ

ค. เรือใบ

๒๐. พระ.....เป็นพระบิดาของพระนารายณ์เบศร์

ก. ไชยเชษฐ

ข. ชัยเชษฐ

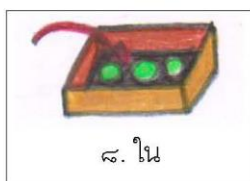
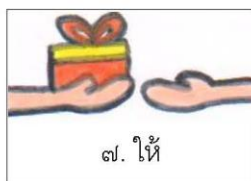
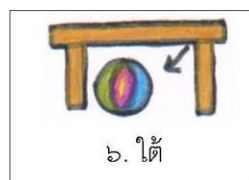
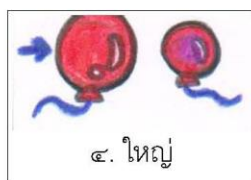
ค. ไชยเชษฐ

คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ทำได้.....คะแนน

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๒

ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้สระอู ไม่ม้วน(ไ -) ได้ภาพที่กำหนดให้

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่ใช้สระไอ ไม้้วน(ไ -) เติมในช่องว่างเหมาะสม

๑. แมงมุมกำลังชัก...ไย...

๒. คุณพ่อ...ให้...ของขวัญฉัน

๓. แม่ต้มน้ำ...ใส่...โอ่ง

๔. ลูกหมานอนอยู่....ใต้....โต๊ะ

๕. พี่..ใส่...แว่นตา

๖. บ้านของฉันอยู่...ใกล้...โรงเรียน

๗. ลูกนกอยู่....ใน.....รัง

๘. คุณตามีเรือ...ไป.....

๙. ฉันมีแตงโมลูก...ใหญ่...

๑๐. พ่อซื้อเสื้อตัว..ใหม่.....

เฉลยแบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๑

การสะกดคำไทยที่ใช้สระสระไอ ไม้มลาย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ระดับชั้นเียร์ ๘

ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เขียนผิดพร้อมทั้งนำไปเขียนแก้ไขให้ถูกต้องใน
กล่องสี่เหลี่ยมด้านขวา

๑. มีอะไรอยู่ตกอยู่ที่ได้โต๊ะ

ใต้

๒. บนเพดานมีไยแมงมุม

ใย

๓. วันนี้ฉันไสเสื้อสีชมพู

ใส่

๔. ถ้าทำดีครูจะให้รางวัล

ให้

๕. คุณยายมีแตงโมลูกใหญ่

ใหญ่

๖. คุณแม่ของฉันใจดี

ใจ

๗. บ้านของเขเรนอยู่ใกล้ทะเล

ใกล้

๘. เขาพูดไม่ได้เพราะเป็นใบ้

ใบ้

๙. หนอนกินใบไม้

ใบ

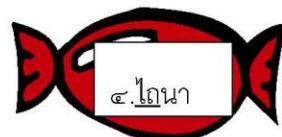
๑๐. ใครชอบไปวัด

ใคร

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๒

กิจกรรมที่ ๑

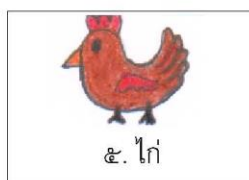
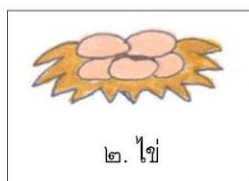
เลือกคำในกล่องสี่เหลี่ยมเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่าน

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๒

กิจกรรมที่ ๒

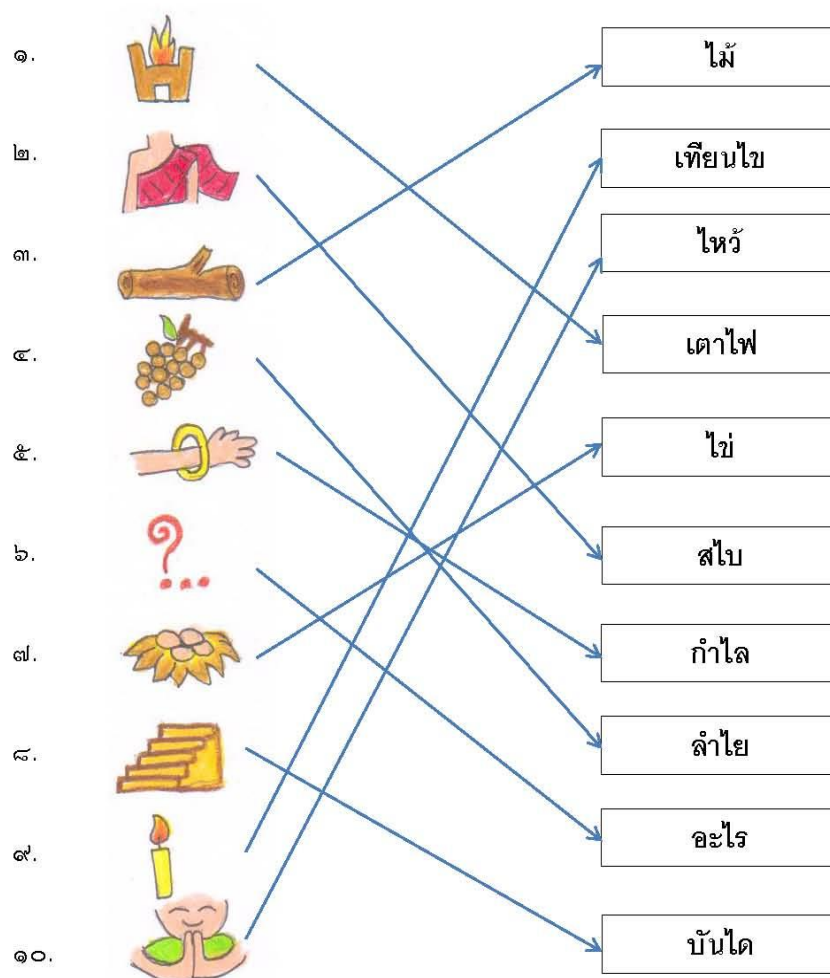
ให้นักเรียนเขียนคำที่ใช้สระไอ ไม้มลาย ได้ภาพที่กำหนดให้

เฉลยแบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๒

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ สระ โอ โอ โอ และอัย สำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศระดับชั้นเเยียร์ ๘

โยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายตรงกับภาพ

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๓

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มี ไอย ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วฝึกอ่าน

ไตย ไทย ไนย(×2) ไชย

๑. ภูวไนย

๒. ประชาธิปไตย

๓. ฝัไตย

๔. ไชยเชษฐ

๕. อาชาไนย

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๓

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม เดิมในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

๑. ประเทศไทยปกครองระบอบ....ประชาธิปไตย.....

๒. พระ....ไชยเชษฐา.....เป็นพระบิดาของพระนารายณ์เบศวร์

๓. แวนด้าชอบกินอาหาร....ไทย.....

๔. ภูวไนย...แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

๕. ม้าที่ฝึกหัดมาดีแล้วเรียกว่า ม้า.....อาชาไนย.....

เฉลยแบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๓

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ ไอย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์

๘

จงกาเครื่องหมาย x ทับตัวอักษรหน้าคำไทยที่ใช้สระ ไอย ได้ถูกต้อง

๑. ค. อาชาไนย

๒. ก. คนไทย

๓. ค. ประชาธิปไตย

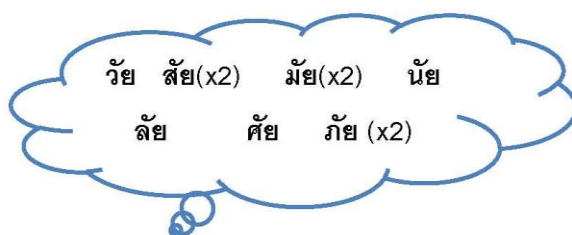
๔. ก. ภูวไนย

๕. ข. ไชยเชษฐา

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มี **อัย** ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วฝึกอ่าน

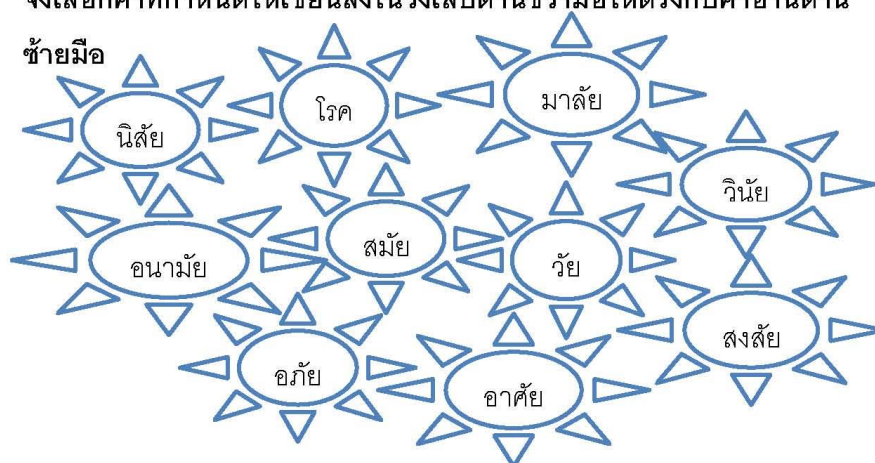
๑. นิสัย
๒. ้วยรู้ไม่
๓. ภัย
๔. มาลัย
๕. อาศัย
๖. วินัย
๗. โรคภัย
๘. สงสัย
๙. สมัย
๑๐. อนาคต

แบบฝึกชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกคำที่กำหนดให้เขียนลงในวงเล็บด้านขวามือให้ตรงกับคำอ่านด้าน

ซ้ายมือ

ลำดับที่	คำอ่าน	คำศัพท์
๑.	ไว	้วย
๒.	โรค - ไพ	โรคภัย
๓.	อะ - ไพ	อภัย
๔.	นิ - ไส	นิสัย
๕.	อา - ไส	อาศัย
๖.	วิ - ไน	วินัย
๗.	อะ - นา - ไม	อนามัย

ลำดับที่	คำอ่าน	คำศัพท์
๘.	สะ – ไหม	สมัย
๙.	มา – ไส	มาลัย
๑๐.	สง – ไส	สงสัย

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม เติมในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

๑. ไม่มีใครชอบคนที่มี....**นิสัย**.....เห็นแก่ตัว

๒. พ่อแม่....**อภัย**....ลูกได้เสมอ

๓.**โรคภัย**....ไข้เจ็บเป็นสิ่งที่ทุกคนกลัว

๔. นักเรียนทุกคนควรมีระเบียบ....**วินัย**.....

๕. เธอชอบแต่งตัว....**สมัย**.....

๖.**วัย**....เด็ก คือช่วงเวลาที่ต้องตั้งใจเรียนหนังสือ

๗. เธอร้อยพวง....**มาลัย**....เป็นไหม

๘. นักเรียนควรรอถามครูเมื่อมีข้อ....**สงสัย**.....

๙. คุณแม่ทำงานที่สถานี....**อนามัย**.....

๑๐. ฉัน....**อาศัย**....อยู่กับยาย

แบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๔

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ อัย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับชั้นเียร์ ๘

คำชี้แจงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

๑. ค. นิสัย ๒. ค. มาลัย วัยรุ่น ๓. ก. อภัย อ่านว่า อะ – ไพ
๔. ข. วิโน ๕. ก. เวลา ควาว ๖. ค. ความเจ็บป่วย ๗. ก. มาลัย
๘. ข. มัย ๙. ค. นิสัย วินัย ๑๐. ค. อาศัย สงสัย

แบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๑

ให้นักเรียนเลือกเติมคำที่มีสระ ไอ ไอ ไอย และอัย ในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วฝึกอ่าน

ไร	มัย	ไม	ไนย	สัย
ไทย	โบ	ใจ	ไดย	ภัย

๑. คนไทย

๒. สงสัย

๓. หัวใจ

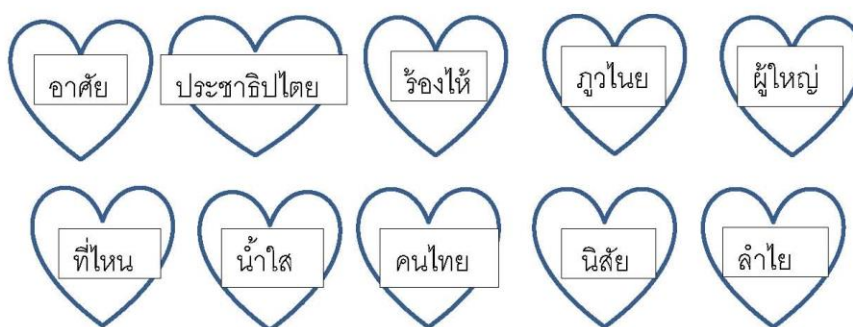
๔. อาซาไอย

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๒

จงเลือกคำที่กำหนดให้เขียนลงในวงเล็บด้านขวามือให้ตรงกับคำอ่าน
ด้านซ้ายมือ

๑. ภู - วะ - ไน (ภูวนัย)
๒. คน - ไท (คนไทย)
๓. นิ - ไส (นิสัย)
๔. อา - ไส (อาศัย)
๕. ผู้ - ใหญ่ (ผู้ใหญ่)
๖. ลำ - ไย (ลำไย)
๗. ประ - ชา - ทิพ - ประ - ไต (ประชาธิปไตย)
๘. น้ำ - ไส (น้ำใส)
๙. ที่ - ไหน (ที่ไหน)
๑๐. ร้อง - ไห้ (ร้องไห้)

เฉลยแบบฝึกชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๓

ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในช่องสี่เหลี่ยม เติมในช่องว่างให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

๑. บ้านของเธออยู่.....ที่ไหน.....

๒. เขาเป็นคนช่าง.....สงสัย.....ตลอดเวลา

๓. วีระเป็น.....คนไทย.....

๔. ประเทศของเราปกครองด้วยระบอบ.....ประชาธิปไตย.....

๕. น้องปวดฟันจึง.....ร้องให้.....เสียงดัง

๖. ภวนาย.....แปลว่า พระเจ้าแผ่นดิน

๗. หนูนาคเป็นเด็ก.....นิสัย.....ดี

๘. ทะเลที่นี่.....น้ำใส.....สะอาดมาก

๙. อาชานาย.....คือ ม้าที่ถูกฝึกหัดมาเป็นอย่างดีแล้ว

๑๐. ผู้ใหญ่....ชอบไปวัด

เฉลยแบบประเมินหลังฝึกชุดที่ ๕

การสะกดคำไทยที่ใช้สระ สระ ใอ ไอ์ ไอย และอัย สำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศระดับชั้นเียร์ ๘

จงกาเครื่องหมาย x ทับตัวอักษรหน้าคำไทยที่ใช้สระ ใอ ไอ์ ไอย และอัย
ได้ถูกต้อง

๑. ก. น้ำใจ	๒. ค. อนามัย	๓. ข. ประชาธิปไตย	
๔. ข. น้ำใส	๕. ก. นิสัย	๖. ก. ภูวนัย	
๗. ค. ร้องไห้	๘. ข. ประเทศไทย	๙. ก. ผู้ใหญ่	๑๐. ค. อาศัย

เฉลยแบบทดสอบหลังฝึก

จงกาเครื่องหมาย x ทับตัวอักษรหน้าคำที่ใช้สระ ใอ ไอ์ ไอย และอัย ได้
ถูกต้อง

๑. ก. เทียนไข	๒. ข. ประชาธิปไตย	๓. ข. ได้	๔. ก. โรคภัย
๕. ค. ไย	๖. ค. มาลัย	๗. ข. โกลั	๘. ค. ไทย
๙. ข. ไข่ดาว	๑๐. ก. อนามัย	๑๑. ข. ใส	๑๒. ข. อาชานัย
๑๓. ค. สงสัย	๑๔. ข. กำไล	๑๕. ก. ไน	๑๖. ค. ใหม่
๑๗. ก. อาศัย	๑๘. ข. ภูวนัย	๑๙. ข. เรือใบ	๒๐. ก. ไชยเชษฐ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวขวัญญา เล็กเจริญศรี
วันเดือนปีเกิด	20 กรกฎาคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	105 หมู่ 9 ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติสวนระยอง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (ศศ.บ.) จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2559	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ